

Evropská dobrovolná služba očima pionýra
zahraničí

6

Pionýrský geocaching
nový projekt

14

Hodně štěstí!
kvíz

21

Munice pro pevnost
komiks

24

XII. ročník rockové soutěže ProRock má své vítěze

PROROCK
soutěž mladých rockových kapel

V sobotu 12. 11. 2011 proběhlo v pražském klubu „Exit-Us Chmelnice“ finále v pořadí již 12. ročníku ProRocku (soutěžní přehlídka autorské a interpretační tvorby mladých hudebních skupin, orientovaných na rock a příbuzné žánry v rámci Pionýrského Sedmikvítku). Všechny deset soutěžících předvedlo vynikající vystoupení a na pódiu ze sebe vydalo maximum. Vítěz ale mohl být jen jeden.

Odborná a přísná porota ve složení Miroslav Fišar (hudebník), Artur Kaiser (PromoProdukce), Michal Novák (Bandzone.cz), Jaroslav Špulák (hudební publicista), David Vaněk (hudebník) rozhodla následovně a v konečném hodnocení dokonce udělila i vlastní „Divokou kartu začínajícím juniorům“. Ocenění za nejlepší autorskou skladbu získala kapela „Mistake“, která se zároveň stala i vítězem mezi Juniori.

Divácky nejúspěšnější kapelou se stala „Magnetikum“. Již zmiňovanou divokou kartu porota udělila mladé kapele „Czech It!“.

Celkově na 3. místě se umístila jihočeská kapela „Roof“. 2. místo připadlo kapele „Mistake“, která se tak co do počtu ocenění stala nejúspěšnějším finalistou. No a konečně celkovým vítězem se stala brněnská partička „Corposant“, jejichž nadějný bubník byl vyhlášen největší osobností celé soutěže. Všem vítězům, ale i ostatním finalistům gratulujeme a děkujeme. Byli jste všichni super!!!

Velký dík samozřejmě patří i porotě a všem partnerům soutěže.

Jen doplníme, že první možnost vidět některé vítěze živě máte již na konci prosince, 29. 11. v pražském klubu RETRO na akci „Vánoční fest 2011“.

Anna Hrabětová
Foto: Fanda Srch

Svátky dobré vůle

Tak a máme tu poslední Mozaiku v roce 2011 – tedy Evropském roce dobrovolnictví, který po celé Evropě přinesl spoustu tematických projektů. Jedním z nich byla i pionýrská kampaň Umačkání dětmi, která bude v době, kdy tuto Mozaiku dostanete, již uzavřena – více se dočtete na straně 7. S pravidelnou tematickou stránkou se tímto číslem loučíme také, ale dobrovolnictví jako takové bude součástí Mozaiky vždy. I když totiž končí rok dobrovolnictví, tak dobrovolnost samotná je mezi námi snad věčná – a zdaleka ne jen v Pionýru. Možná ještě více než obvykle, nyní v čase předvánočním, kdy všichni začínají trochu víc myslet i na lidi kolem sebe a ne jen na povinnosti.

Někdy se pak ale může stát, že ty povinnosti trochu utrpí – například že Mozaika přijde do schránek o pár dní později, než je zvykem. Doufám ale, že v předsváteční velkorysě náladě budete na zpoždění hledět shovívavě.

Na závěr nelze než vám všem popřát, ať vám nadcházející svátky přinesou hlavně radost.

Jakub

Základní otázky života, vesmíru a ...Pionýra Vyjádřete se, jde i o vás!

VII. výroční zasedání Pionýra přijalo mimo jiné usnesení, jímž stávajícím orgánům Pionýra ukládá: „Připravit návrh případných změn či úpravy organizační struktury sdružení Pionýr, reflektující snížení celkového počtu členů a organizačních jednotek. Součástí přípravy návrhu by měla být i diskuse o výchově a přípravě osob, ochotných a schopných zastávat funkce ve vyšších orgánech sdružení (krajské organizace, republiková úroveň Pionýra).“

Že je to téma jen pro pionýrské „papaláše“? Ani náhodou! Týká se nás všech a každý má možnost si k němu říct své. Ať už máte na srdci cokoliv – návrhy, stesky, postřehy, či dokonce vize, nebojte se zapojit do debaty – pro vaše názory je připravena zvláštní e-mailová adresa: reseni-ukolu-VZP@pionyr.cz.

Kalendárium 2011-2012 nabídkový plán akcí a soutěží

13. – 15. 1. 2012	Pionýrský Sedmikvítek – Výtvarné a rukodělné činnosti	Kopřivnice	PS Kopřivnice
3. – 5. 2. 2012	Ledová Praha	Praha	Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí
3. – 5. 2. 2012	Pionýrský Sedmikvítek – Dětská Porta	Praha	96. PS Veselí medvědi
3. – 5. 2. 2012	Pionýrský Sedmikvítek – Melodie	Praha	96. PS Veselí medvědi
4. 2. 2012	Koncert Děti dětem	Praha	Pionýr a Nadace Dětem 3. tisíciletí
9. – 11. 3. 2012	RVVZ Vysočina	Žďár nad Sázavou	PS Hamry
13. – 15. 4. 2012	Kamínka	Mladá Boleslav	ÚPVC
21. 4. 2012	Pionýrská Stezka – krajské kolo Vysočina	Heraclitice	PS Okříšky
5. 5. 2012	Český pohár v ringu	Dolní Slivno	1. PTS Táborník Mladá Boleslav
16. 5. 2012	Český den proti rakovině	celá ČR	Liga proti rakovině Praha
8. – 10. 6. 2012	Branná hra Cesta odhodlání	Lužické hory	PS Výři Stráž pod Ralskem

Obsah čísla 4

- 1 Zimní radovánky
PS Za Vodou Josefov
- 2 ProRock má vítěze
- 4 Informace z jednání
orgánů Pionýra
- 5 35. Valné shromáždění ČRD
- 6 Evropská dobrovolná služba
očima pionýra
- 7 Nejlepší vedoucí podle dětí II.
Závěr projektu
Umačkání dětmi
- 8,9 Aktuality z Klíčení
- 10,11 Sami o sobě –
zprávy ze sdružení
- 12,13 Tržiště nápadů a zkušeností;
Robin a Páťa
- 14 Pionýrský geocaching
- 15 Dny otevřených dveří;
Kamínka 2012
- 16 Informace z (o) ústředí
- 17 Vzdělávání
- 18 Táborový koutek
- 19 Nesmrtelné oddíly
- 20 Mávnutí křídel motýlích
- 21 Hodně štěstí! – kvíz
- 22 Kaleidoskop
- 23 Vánoční přáníčka z čajových
sáčků – námět na rukodělnou
činnost
- 24 Munice pro pevnost - komiks

foto na titulu: Ivana Vejvodová

Mozaika Pionýra – vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 8. 11. 2011.

Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů doc nebo rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk 300 dpi. Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek (Jakub). Redakční rada: Mgr. Martin Bělohlávek (Martin), Mgr. Karel Krtička (Krték), Miroslav Jalovecký (Mírek), Jiří Let (Letík), Ing. Lee Louda (Lee), Vlastislav Toman (Hadži). Ilustrace: Jaroslav Dostál, Jiří Filípek, Pavel Kotyza, Dalibor Vlach. Grafická úprava: pixelia.cz. Tisk: BOFTISK Nymburk. Distribuce: Postservis. V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Lidi do vedení Pionýra na ulici nenajdeme....

Máme za sebou další jednání České rady Pionýra – konalo se o víkend 18. – 20. listopadu v Horní Sytové. Bylo úspěšné? Těžko říct. Jednoznačně se dá konstatovat jen to, že i tentokrát bylo místy velmi plamenné. A místy hodně úsměvné. Ale nepředbíhejme. Mezi body, které ČRP schválila, patří například první verze rozpočtu pro rok 2012, novela směrnice o hospodaření, nebo například projekt s názvem Pionýrský geocaching. Kdo ještě nikdy neslyšel o této aktivitě, vězte, že je to systém hledání pokladů, ovšem ne podle mapy, ale podle souřadnic. V cíli pak nalezce čeká tzv. keška (pozn. red.: z anglického cache = úkryt, tajná skrýš), v níž bývá notýsek pro zapsání, ale také nějaký dárek. Každý tam pak na oplátku nějakou drobnost zanechá pro dalšího hledajícího.

Návrh je, aby 'naše' kešky nesly přímo pionýrské logo a byly v nich uloženy drobné propagační předměty Pionýra. „V keškách už teď necháváme třeba pionýrské odznaky,“ poznamenala předsedkyně Středočeské KOP Petra Zavdilová.

Nejdéle členové ČRP debatovali o výchově a přípravě osob ochotných a schopných zastávat funkce ve vyšších orgánech sdružení. Přeloženo do češtiny to znamená, že Pionýr čím dál větší problém najít lidi do ČRP, Výkonného výboru a do nejužšího vedení sdružení.

Ač se zdá, že další výroční zasedání a s ním spojená volba předsedy Pionýra je ještě daleko (listopad 2013), je nutné nad kandidáty uvažovat s předstihem.

Má být z Prahy nebo středních Čech? „Nemáme a nečekejte, že se někdo objeví!“ hlásí už teď Ondra Machulda z Pražské organizace Pionýra. V tom případě je nutné hledat jinde. Ale co můžeme dotyčnému nabídnout? Dojíždění? Koupit byt? Poslat na ubytovnu? A co rodina, půjde do Prahy také?

„Definice problému je jasná,“ tvrdí novopečený předseda Ústecké KOP Jiří 'Pérák' Perkner. „Před dvaceti lety jsme Pionýra zachránili a dvacet let jsme nemuseli nikoho vychovávat. Byli jsme tu my, mladí a plní energie. A teď najednou nemáme nikoho.“ Ale

jak z toho ven? Jedině dlouhodobou výchovou a přípravou takových lidí. „Nejde udělat to, že si někdo v říjnu 2013 z ničeho nic řekne 'tak já to zkusím' a v listopadu ho na výročním zasedání zvolíme. Na to je – obrazně řečeno – ta hračka příliš velká,“ upozorňuje předseda Pionýra Martin Bělohávek.

O zábavnou kulturní vložku se postaral starší chlapík ze sousedství. Vtrhl na jednání, oznámil nám, že mu náš pes chodí na pozemek a honí mu ovce a slepice, vyslechl omluvu a zase odešel. Aby nedošlo k mýlce. Tím naším psem nebyl myšlen pionýrský pes s batůžkem, ale psí puberták Merlin ekonomky Pionýra Káči Brejchové. Ten má holt na nějaký čas se svou zábavou utrum.

Mirka Tolarová, člen VV ČRP, vedoucí sekce PR a propagace

Poznámka: ČRP také vyhlásila republiková finále v několika oblastech Pionýrského Sedmikvítku: Melodie (hudba), Dětská Porta, Clona (film, foto, video), Výtvarné a rukodělné činnosti a dodatečně ProRock.

Rozdali jsme tisíce korun pionýrským skupinám! Jste to i vy?

Odpověď bude patrně ne, protože výherců je jen pět. Všechny pět pionýrských skupin, které se zapojily do soutěže Sami o sobě, o své činnosti, úspěše. Zdá se vám 5 z celkového počtu 297 skupin málo? A přesto je to skoro dvojnásobek oproti minulému ročníku, kdy se zúčastnily pouhé tři pionýrské skupiny.

Sekci PR a propagace, která soutěž vyhodnocovala, se to málo zdá. Proto udělá maximum pro zvýšení informovanosti o smyslu, cílech i pravidlech soutěže na oddílech a skupinách. Jen krátce pro pionýry, kteří o Sami o sobě ještě neslyšeli, nabízím stručný popis soutěže v jedné větě, tak jak ji vidím já: **Jde o snahu ocenit ty skupiny, které svou práci dokáží využít k budování dobrého jména své pionýrské skupiny a tím i Pionýra samotného v očích širší veřejnosti.**

Hodnotící tým přiděluje každé soutěžící skupině body. Hodnotí se počet i kvalita zpráv, které se o dané skupině objeví ve sdělovacích prostředcích (novinách, TV, rozhlas), propagační materiály, které si tvoří sama skupina

(pozvánky na akce, letáky na tábory, trička, vizitky), webová prezentace skupin, výroční zpráva i články v Mozaice. V hodnocení hraje roli také rozmanitost a používání viditelného názvu, znaku a dalších grafických prvků Pionýra. Bližší informace naleznete na samiosobe.pionyr.cz.

Pro rok 2011 se umístily tyto skupiny:

1. místo PS Otava Sušice – výhra: možnost nákupu tábornického vybavení v hodnotě 5000 Kč.

2. místo PS Kopřivnice – výhra: možnost nákupu tábornického vybavení v hodnotě 4000 Kč.

3. místo PS desátníka Stanislava Roubala Habartov – výhra: možnost nákupu tábornického vybavení v hodnotě 3000 Kč.

4. místo 5. PS Děčín – výhra: možnost nákupu tábornického vybavení v hodnotě 2000 Kč.

V soutěži získala mimořádné ocenění a finanční odměnu 5000 Kč také pionýrská skupina Za vodou z Josefova, a to za způsob, jakým se dokázala vyrovnat nejen s rozmary počasí, ale

i s následnou medializací. Tábor, který vyplavila voda a na nějž se následně zaměřila snad všechna média, tuto situaci ustál, vedoucí nic nevzdali a dokázali tábor zdárně dovést do konce. Pionýr se tak objevil ve všech médiích pouze v kladném kontextu a za to patří PS Za vodou velký dík.

*Jana Krotilová
Sekce PR a propagace*

35. Valné shromáždění ČRDM

Na seznam členských sdružení České rady dětí a mládeže (ČRDM) přibyl 10. listopadu 2011 další dvě položky. Delegáti a delegátky v pořadí již 35. Valného shromáždění ČRDM totiž odhlasovali přijetí **Hnutí Žebřík** a **PermaLotu**. Valné shromáždění také schválilo krátkodobé priority ČRDM a rozpočet na rok 2012 a odsouhlasilo členské příspěvky ve stávající výši. Přítomní věnovali pozornost též informacím o novele zákona o dobrovolné službě a vývoji kolem právní úpravy zdanění hazardu. V obou případech dali představenstvu jasně najevo podporu v jeho postoji.

Přijetí nováčků, tedy Hnutí Žebřík i PermaLot, vyvíjejí činnost na Olomoucku. Oba spolky se do ČRDM hlásily už na jaře – a přímými členy ČRDM se teď staly prakticky proto, že ve svém kraji neměly k České radě regionální alternativu.

Ke krátkodobým prioritám ČRDM náleží vedle Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, Klíčů pro život, Strukturovaného dialogu mládeže, Bambiriády 2012 a změny designu zpravodajského serveru Adam např. i pozornost věnovaná zákonu o dobrovolnictví. ČRDM se dlouhodobě staví proti jeho nynějšímu znění; pokládá za diskriminující, že toto neuznává dobrovolnictví na členském principu.

Předseda ČRDM Aleš Sedláček vysvětlil, že věčný záměr legislativní novinky předpokládá, že zákon bude tvořen

třemi částmi, z nichž třetí opět fakticky zapovídá členský princip dobrovolnictví. „O akreditaci mohou požádat subjekty, které vysílají dobrovolníky do dalších organizací (přijímajících). Akreditaci tedy vyhovíte, pokud si budete dobrovolníky vzájemně proházo- vat,“ poukázal na sporný bod Aleš Sedláček. Představenstvo ČRDM nemá podle něj nic proti tzv. dobrovolnickým centrům, favorizovaným „novou“ úpravou jako místa vhodná pro školení a nasměrování adeptů dobrovolnictví. Ale nelze se při tom soustředit výlučně na tato centra a zcela opomíjet další možnosti, míní předseda ČRDM.

Pokud jde o zdanění hazardu, podle informací prvního místopředsedy ČRDM Jana Cieslara úprava schválená sněmovnou předznamenává, že obce dostanou o třetinu méně z výnosu z „hazardní daně“ než předpokládal původní vládní návrh. Tato třetina zůstane k rozdělení přímo „hazardním společnostem“. Podle názoru Představenstva ČRDM je mizivá šance, že by dětským sdružením snad mohly připadnout nějaké finanční prostředky určené na veřejně prospěšné aktivity v případě, že o dalším osudu povinných odvodů z hazardních příjmů budou rozhodovat samy loterijní společnosti.

Z projektů ČRDM se na VS hovořilo například o slevových kartách Euro26, představujících pro sdružení další z benefitů členství v ČRDM. Projekt 72 hodin – ruku na to je zase zaměřen na dobrovolnictví; bude realizován v říjnu

2012. Aktuální zprávy z oblasti zahraničních aktivit ČRDM přednesl Jan Husák; vyplynulo z nich, že Česká rada se stala plnoprávným členem platformy národních rad mládeže BBC+ v rámci Evropského fóra mládeže. ČRDM se rovněž snaží rozběhnout v ČR program mládežnického delegáta v OSN. Zazněly také obšírné informace o projektu Kecejme do toho – Strukturovaný dialog mládeže a Jiří Let přítomně seznámil s finálními aktivitami pionýrského projektu Umacání dětmi. Jednání 35. Valného shromáždění ČRDM bylo dělné a věcné. Předseda ČRDM v jeho úvodu poděkoval Krajskému úřadu Středočeského kraje za možnost bezplatného využití zasedací místnosti v jeho sídle na pražském Smíchově – a Středočeské krajské organizaci Pionýra za zprostředkování této možnosti.

Jiří Majer

převzato z www.adam.cz, kráceno

Významné dny

I v prosinci nás kromě vánočních svátků čeká mnoho významných dnů – zde jako obvykle jen ochutnávka.

1. prosinec – Světový den boje proti AIDS vyhlášený Světovou zdravotnickou organizací z podnětu mezinárodní konference o AIDS, která se konala v lednu 1988 v Londýně. Slaví se od roku 1988. Symbol solidarity s lidmi postiženými touto chorobou představuje Červená stužka (Red ribbon). Poprvé se stužky objevily při založení organizace Red Ribbon International na koncertě, který pořádal Freddie Mercury

o Velikonočním pondělí roku 1992 na londýnském stadionu ve Wembley.

5. prosinec – Mezinárodní den dobrovolníků (pro hospodářský a sociální rozvoj) – Vyhlásila jej OSN roku 1985, poprvé se připomínal až o rok později. OSN také vyhlásila Rok dobrovolníků, aby tuto aktivitu ještě více podpořila. Nebýt dobrovolníků, velké množství projektů by se nikdy nemohlo uskutečnit. Lidé, kteří pomáhají ve svém volném čase bez nároku na finanční odměnu, šetří organizacím obrovské finanční sumy. Tyto ušetřené peníze pak mohou investovat do dalších projektů a pomoci.

7. prosinec – Mezinárodní den civilního letectví – Slaví se od roku 1994, kdy bylo 50. výročí založení Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).

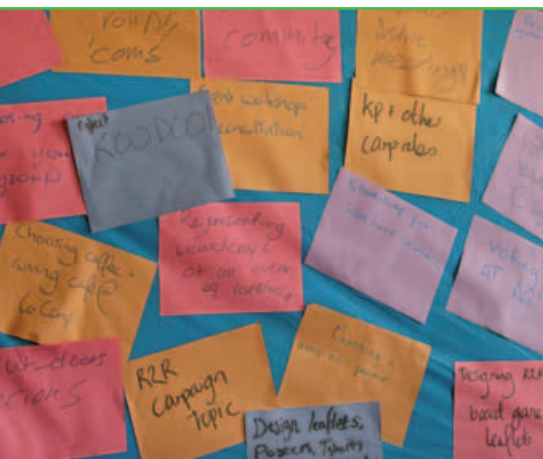
11. prosinec – Světový den dětství Další z mnoha dnů věnovaných dětem. UNICEF = Dětský fond Organizace spojených národů byl založen dne 11. 12. 1946 a Den dětství byl vyhlášen na výročí jeho založení. Jedenáctý prosinec je ve světě znám i jako **Mezinárodní den hor**.

Evropská dobrovolná služba očima pionýra

Ahoj, zdravím všechny z kanceláře Woodcraft Folk v Londýně, kam jsem v září odjela na Evropskou dobrovolnou službu. Asi se ptáte, co má EDSka společného s Pionýrem?

Je to naprosto jednoduché. Po několika mezinárodních akcích, které jsem díky Pionýru měla možnost navštívit, jsem se rozhodla, že vyjedu na delší dobu do některé z členských organizací IFM-SEI. Na začátku to moc dobře nevypadalo, protože v době, kdy jsem místo hledala, bylo volné místo jenom v mezinárodní kanceláři v Bruselu a další projekty byly v nedohlednu. Naštěstí se mi ozval současný předseda WCF, Lloyd, a zeptal se mě, jestli bych nechtěla strávit rok v Londýně. Všechno naštěstí vyšlo a díky pomoci Letíka, který pro mě našel vysílající organizaci a zařídil s nimi všechno potřebné, jsem teď v Londýně.

Organizace Woodcraft Folk

WCF jsou nám svojí činností a zaměřením hodně podobní. Stejně jako pionýři mají podobné ideály a řeší stejné problémy, které jsme řešili v rámci Poselství. Jediný větší rozdíl je v organizaci oddílů, které jsou věkově rozděleny (5 let a méně, 6 – 8, 9 – 12, 13 – 15, 16 – 21). Jestli je to výhoda nebo ne, to se dá těžko říct. Stejně tak jako najdete spoustu kladů a záporů

pro naše věkově smíšené oddíly, tak je to i tady. WCF mají poloviční členskou základnu než my a neustále se snaží přitahovat nové členy. Do dění se snaží zapojit rodiče dětí, kteří se můžou účastnit schůzek v případě, že se zapojí do aktivit. Využívají je i na pomoc s akcemi a na táborech. V některých oddílech pro menší děti je i podmínka, že rodič musí s dítětem jet na tábor, aby se o dítě postaral. Stejně jako v případě oddílů je to věc názoru. Určitě oceňuju zapojení členů mezi 11 – 20 do plánování národních aktivit a navrhování, kam se WCF bude ubírat. Kromě toho, že mají šanci se vyjádřit a jejich aktivity jsou plně podporovány, pak v tom vidím i jedinečnou možnost, jak mladou generaci udržet v organizaci, protože mají pocit, že jsou opravdu součástí týmu, a že mají možnost realizovat svoje nápady. Naopak mi dost vadí to, že vedoucí nikdo nenutí do toho, aby absolvovali školení, takže ani HVT nemusí mít potřebné „vzdělání“. Možná to někomu přijde jako buzerace v Čechách, ale pokud se vám někdy poštěstí pracovat s vedoucím, který nemá alespoň základní přehled o tom, co by měl s dětmi dělat, tak je to utrpení pro všechny.

To jsou asi základní fakta o WCF. Při mé činnosti mně dost pomáhají pionýrské zkušenosti a taky dobré vnímání celého Pionýra, ke kterému přispěl projekt All Together a Train For Change.

Práce

V rámci EDS pracuji na několika frontách. První je národní kancelář, kde zpracovávám a informuji o výsledcích projektů jednotlivých oddílů. Snažím se s nimi pravidelně mluvit a pomáhat jim v případě problémů. Pokud to čas dovolí, pak se je snažím potkávat osobně a navštěvovat jejich akce. Pomáhám připravovat národní zasedání a v současnosti připravuji příručku s aktivitami pro vedoucí pionýrů (děti ve věku 9 – 12 let).

Zajímavější a určitě náročnější je práce v obvodu. Kromě pomoci s údržbou tábořiště vedu oddíl pionýrů společně se dvěma vedoucími, které do oddílu přivedly svoje děti a postupně ho začaly vést. Na začátku jsem řešila především kázeňské problémy a svoje místo v oddílu. Pomohla mi především moje domácí Linda, která je zároveň koordinátorkou dobrovolníků. Teď se snažíme oslovit nové děti a především jejich rodiče, protože ti je všude vozí a jsou to oni, kteří mají poslední slovo. Ale jsem ráda, že mě alespoň trochu přijaly, a že jim můžu předat svoje zkušenosti.

Třetí a nejzajímavější je kontakt s pionýry a naší PS. Ve chvíli, kdy jsem do Londýna přijela, jsem se snažila najít oddíl, který by s námi chtěl spolupracovat a měl zájem o výměnu. To se mi povedlo celkem rychle. Po dlouhém hledání jsme našli i možnost částečné výměny zafinancovat, ale určitě budeme hledat i další zdroje. První osobní kontakt mezi oběma stranami se uskutečnil v březnu na RVVZ, kterou PS Údolí slunce pořádá, a kam se vydají zástupci anglického oddílu a někteří vedoucí z WCF.

Volný čas

Kromě toho, že pracuju, mám v rámci EDSky i nárok na volno. Snažím se občas vyrazit do města, prohlížet památky a lovit „kešky“. Před několika týdny přijela i druhá dobrovolnice Polina z Německa, tak je v domě vesele. Z Londýna se mi nejvíc líbí prostředí okolo parlamentu a Westminster Abbey. Občas se navštěvujeme s lidmi z kanceláře a ostatními vedoucími. Zatím jsem si nejvíc užila den na tenisovém ATP finále v O2 aréně.

EDSka se mi líbí. A je to příjemný pocit, když vím, že mám co nabídnout, a že to, co v Pionýru doma dělám, má smysl. Určitě podobnou zkušenost doporučuji všem, kteří mají pocit, že je jim oddíl malý, nebo hledají nový impuls nebo důvod, proč v Pionýru pokračovat. Minimálně poznáte život v cizí zemi a lidi, kteří jsou stejně „postižení“ jako vy anebo najdete nový smysl života.

Pavla Pája Čiháková

PS Údolí slunce Hamry nad Sázavou

PS: Pokud se chcete dozvědět víc, mrkněte na můj blog: pavlainlondon2011.wordpress.com
V případě jakýchkoli dotazů nebo nápadů, pište na evs1@woodcraft.org.uk

Nejlepší vedoucí podle dětí, III.

Dnes si představíme poslední dvojici uchazečů o tento prestižní titul. Jejich „profily“ jsou sestaveny z dětských perliček z hlasování v kampani Umačkání Děti.

První z kandidátů je z Královéhradeckého kraje, a je to vskutku výstavní exemplář. Co se týče jeho velmi osobitého vzhledu, je nepřehlédnutelný.

Možná je to jeho naleštěná **pleška**, možná **náušnice v pravém uchu**, anebo možná celkový dojem „**sexí**“ idola. Nemyslete si ale, že děti oblažuje jen svým božským zjevem, on je totiž kromě „**simpatáka**“ ještě ke všemu opravdu „**chitřý**“, a **pravdomluvný**. Protože je „**zviklí**“ na děti, má k nim velmi kladný vztah, ví, že každé dítě je jiné a umí ke každému přistupovat „**individuálně**“. Snaží se jim vycházet vstříc, za žádnou cenu je nechce vidět „**sklamané**“. Ve volném čase zřejmě působí jako lovec monster Van Helsing, což se v oddíle pozitivně projevuje na faktu, že **dokáže děti ochránit před případným útokem upírů**. Občas má sklony „**bít veselý**“, ale prý je právě tím u dětí velmi oblíben (i u těch veselých). Jeho soupeř z Pardubického kraje ale rozhodně nestojí v pozadí. Je to nejvíce „**kamarádský**“ kandidát ze všech, a i přesto, že se **snaží být dítětem** a cítit se do jejich myšlenkových pochodů, stále si zachovává fazonu

„**autoryty**“. Děcka v jeho oddíle jsou známá vytříbeným smyslem pro humor, a lumpárny – sice dost zlobí, ale jejich vedoucí je tak neskutečně „**trpělivý**“, že vydrží i ty největší naschvály, které mu jeho oddíl provede. Je to ale „**chitřý**“ chlapík, a tak moc dobře ví, co na jeho svěřence platí. Takže už známe všech šest kandidátů. Není pochyb o tom, že všichni jsou vítězi; v každém se schovává určité kouzlo, a každý vyhovuje někomu jinému. Možná by nastal problém, kdyby se někdy sešli, ale vzhledem k tomu, že mají všichni stejného ducha – dobrovolnictví – snad by to nebyla taková pohroma.

Veronika

Domačkáno jest

Na počátku byla otázka, jak využít Evropský rok dobrovolnictví k upoutání co největší pozornosti k dobrovolné práci s dětmi a mládeží i ke konkrétním dobrovolníkům, kteří jí často věnují téměř veškerý svůj volný čas. Na konci je více než tři tisíce nasbíraných hlasů a názorů, ale popořádku.

Projekt Umačkání dětí byl oficiálně zahájen na koncertu Děti dětem (4. 2. 2011). Od začátku oslovoval hlavně prostřednictvím svých webových stránek (www.umackanidetmi.cz) veřejnost s otázkou – jaká je hlavní vlastnost, kterou musí mít dobrovolník pracující s dětmi – například vedoucí oddílu nebo kroužku? Zároveň jsme se ptali, jaký symbol, který by se dal nosit třeba jako odznak či přívěsek, by takové dobrovolníky výstižně charakterizoval a mohl vyjadřovat jejich příslušnost k „cechu“.

Odpovědi se od začátku scházely na internetových stránkách, ale velkou část respondentů se podařilo oslovit i přímo, například na Bambiriádách. Na konci června byla otevřena druhá polovina kampaně pro veřejnost – navrhování konkrétních dobrovolníků, kteří nejen mají všechny potřebné vlastnosti, ale především je využívají pro děti.

Hlasování a navrhování bylo uzavřeno 15. listopadu a mohli jsme začít počítat. Vlastností byly navrženy desítky – dospělými i dětmi. Některé byly nečekané až kuriózní, jak jste se mohli dočíst v několika posledních Mozaikách, na

předních místech jsou však s desítkami a stovkami hlasů vlastnosti, vyvolávající spíše uznání, než úsměv. Posuďte sami – správný vedoucí by podle hlasujících měl být hodný, trpělivý, přátelský, zábavný, ale také zodpovědný, musí mít k dětem vztah, být spravedlivý, kreativní, spolehlivý, představovat přirozenou autoritu a vzor, být obětavý, empatický... zní to skoro neskutečně, kdyby tisíce takových dobrovolníků skutečně s dětmi nepracovaly!

Na stránkách projektu se za několik měsíců také sešlo 89 jmen takových dobrovolníků, kteří za svou práci pro děti dostali stovky děkovných hlasů. Návrhů symbolu se sešlo pochopitelně méně – některé ve formě námětů, jiné rovnou grafické – ale i zde bylo z čeho vybírat a nebylo to snadné. Jako nejvýstižnější byl nakonec zvolen

návrh Ondřeje Vicence, podle nějž byly vyrobeny přívěsky pro navržené dobrovolníky.

V době, kdy tuto Mozaiku dostanete, bude již za námi i závěrečný večer (3. 12.), kde budou závěry projektu zveřejněny. Zprávu z něj ale najdete až v dalším čísle.

Jakub

Projekt Klíčení je v plném proudu ověřování. Na těchto stránkách vás pionýrské skupiny a oddíly, které jsou zapojeny do projektu, seznámí s tím, co za uplynulý měsíc při ověřování dělaly a jak se jim práce líbila.

Nejmladší – PS Tužínáci

Klíčíme i v bazéně

Téměř hodina nepřetržitých vodních aktivit, her na zvířátka a soutěží děti natolik pohltila, že jsme málem nestihli bazén opustit včas.

Jsou však věci, na které se prostě nepřipravíte – hejno blech pobíhajících po mokré podlaze nebo zapomenuté ručníky...

Ale nastávají i vtipné či milé situace, kdy se k vám přidávají úplně cizí lidé s dětmi, nebo naopak chvíle, kdy všichni ostatní návštěvníci bazénu při pohledu na vaši skupinku raději vyklidí prostor dětského brouzdaliště...

Nejmladší – Svišti, PS Smog

Pro jednu ze schůzek jsme vybrali výrobu mýdla. Připravili jsme formičky, vůně, mušličky, třpytky a hřebíček. Do formiček si děti lily rozehráté mýdlo. Nadchlo je, že si mohly do mýdla přidat vůně nebo nějaké drobnosti. Teď už nezbývalo, než čekat, až všechno ztuhne, a mezitím jsme si povídali o tom, co kdo přes den dělá. Ke konci schůzky si každý vzal své vlastní mýdlo a hned utíkal za rodiči, aby se pochlubil.

Píďa, Perla a Šárka

Nejmladší – Dřemlíci, PS Dravci Ústí nad Labem

Pořád nás bylo na schůzkách málo, tak nás napadlo oslovit dětský domov v Tisé a nabídnout spolupráci. A povedlo se, koncem října k nám na schůzku do klubovny v Důlcích přijely čtyři děti a paní vychovatelka. Schůzka probíhala ve znamení seznamování s novými kamarády, s oddílem, skupinou i samotným sdružením Pionýr. Nejúžasnější byla hra Mlsný mravenček, kdy jsme hledali poschovávané sladkosti. V tělocvičně jsme zase jako termity sbírali termity vajčka.

Naše společná schůzka se povedla, a tak nás velmi zahřála slova dětí z dětského domova, která zazněla při loučení: „Kdy zase bude čtvrtek? Kdy sem zase pojedeme?“ Na příští schůzku už jich přijelo šest!

Irena Beránková

Mladší – Tlapky, PS Údolí slunce, Hamry nad Sázavou

Klíčení na hradě Lipnice

Sváteční den v říjnu jsme strávili na výpravě, jejímž cílem se stal hrad Lipnice. Akce byla o to zajímavější, že si ji celou naplánovali a zorganizovali členové oddílu, kterým je mezi šesti a jedenácti lety.

Týden před výletem dostali členové oddílu neobvyklé zadání: „Pomocí mapy, jízdního řádu a vlastních zkušeností připravte výpravu na příští týden, kdy nás čeká volný den.“ Oddíl se hned vypravil na místní vlakovou zastávku. Na místě se strhla téměř badatelská práce, co by se nám mohlo líbit. Volba padla na Lipnici. Zjistit vlakové spojení byl úkol pro starší členy oddílu, malí mezitím zvládli sestavit seznam výstroje a výzbroje na cestu. „A nesmíme zapomenout na pláštěnku!“ dodala nejmenší Bára, když bylo téměř hotovo. O týden později se skupinka sešla na zastávce. Hrad jsme dobyli před polednem. Nejprve jsme byli uvedeni do sálu s erby všech majitelů hradu a jeden z našich kamarádů zde byl pasován na rytíře samotným kastelánem. Musel slíbit, že kromě obrany krále bude i slušný k ženám a ctít všechny rytířské ctnosti. Následná prohlídka hradu se nesla v duchu vědomostní soutěže o sladkou odměnu.

Pimpa

Mladší – PTO Severka, Pionýr Řečkovice, Brno

Vrcholem podzimu jsou u nás turisticko-poznávací Podzimáky, které jsme letos strávili hodně daleko od Brna – na Pláních pod Ještědem.

První putování našich dětí podle GPS jsme si nemohli načasovat lépe. Mlha nekompromisně zahalila veškeré výhledy, a když jsme šli křížem krážem podzimním lesem k vytčenému cíli, rádi jsme se na tu chytrou mašinku spolehli. Zároveň jsme tak navodili podmínky pro další dva plněné úkoly: měnící se podzimní přírodu jsme si prošli, prohlédli a procítili důkladně a cestou jsme si nasbírali přírodní materiály pro výrobu ozdob a rámečků z přírodnin.

Hanča

Starší – Robinsoni, PS Tuláci

Jak jsme hořeli

Klubovnou se ozývá od jednoho ze stolků neustálý křik: „Hořím“. Co se děje? Nic. Jenom ověřujeme další z metodických listů Klíčení – kouřové obtisky listů pomocí sádla, svíček a papíru.

Nejdříve děti nevěřičně koukaly na kostku sádla. Co s tím? To fakt máme rukama natírat sádlo na papír? A tak byl učiněn zajímavý objev: Sádlo je fakt mastné. Když se podařilo s větším či menším odporem namastit papír, tak to teprve začalo. Jak očoudit papír nad svíčkou tak, aby neshořel – člověk, klubovna a ani papír? A tak jsme museli experimentovat, jak naklonit papír, jak daleko nebo blízko k plamínku, abychom dosáhli očuzování a vyhnuli se hoření.

Poučení o tom, že když se mává hořícím papírem, ještě víc hoří, je sice několikrát vyřčené, ale snad instinkty velí mozku máchat papírem dál a dál. Až opakovaná zkušenost děti donutí k poznání, že hořící papír je nutné udušit.

Na konci schůzky je v klubovně trochu čmoudu, vůně spáleného papíru, děti upatlané sádlem, sazemi a barvami. Na stole potom výstava různých otisků, kompozic z listů, které jen čekají na to, až si je děti přidají k dalším listům Deníku ze staré půdy.

Vladimíra „Aviča“ Brandová

15+ – PS Šenov

Prvními krůčky ověřování jsme raději našlapovali zlehka, nechtěli jsme nikoho vyděsit. Na prvním sezení jsme účastníky seznámili s historií příběhu a s nezvratným a temným osudem, ke kterému spěje naše planeta. Vpasovali jsme je do rolí hrdinů, jimž tíží bedra spása lidstva.

Naše jednotka vystoupila na první neznámé planetě. Zdáli se naprosto ztraceni, a proto imobilizovaná dvojice musela prozkoumat své okolí a přes nelehké nástrahy získat části sondy, která by jim pomohla zmapovat okolí.

Neohrožení hrdinové si užili i ždibec oddechu s uměním. Rozdělení na dva týmy se vrhli do soutěže o nejkrásnější „pointilisticky“ ztvárněný obraz. Malovalo se vším možným – nosem, loktem, či palcem u nohy. Někteří se ale trochu nechali unést a jejich umělecká múza je, nebožáky, natolik pohltila, že vypadali, jako kdyby celý den strávili na paintballovém hřišti – ale stálo to za to, byl to kopec randy.

Jan Gabzdyl

Starší – Mamuti, PS Vinohrady

Jak se staví mamutí sen

Tentokrát jsme si vyzkoušeli, jak se staví stan, když jeden nevidí, jeden neslyší a poslední je bezruký. Naši Mamuti si podle zadání vylosovali svůj handicap a pustili se do stavby. Zajímavé bylo pozorovat způsob jejich komunikace, která byla pro nás i pro ně komická. Největším oříškem bylo přijít na to, kde má stan vlastně vchod a kam patří která tyčka. Stavby vypadaly ze začátku velmi bídě, ale ve finální podobě stanů by se už přenocovat dalo.

Cílem této hry byla spolupráce, což se nám povedlo. Děti si rozdělily funkce tak, že i „slepá“ Nikča mohla přiložit ruku k dílu – jejím úkolem bylo spojovat všechny tyčky a pomáhala je stanem provlékat. Tuto aktivitu všem doporučujeme, je to zdárný příklad toho, jak spojit příjemné s užitečným.

Kača a Zubejda

UPOZORNĚNÍ:

V současné době je možné objednávat metodické a pracovní listy jednotlivých vzdělávacích modulů projektu Klíčení.

Metodické listy + pracovní listy

- nejmladší (předškoláci - Mládátka, 1. a 2. třída – Zvířátka)
- mladší školní věk (3.-5. třída – Putování se psem)
- starší školní věk (6.-8. třída – Příběhy ze staré půdy)
- 15+ (9. třída a studenti SŠ – Osmá planeta)

Pokud máte zájem vyzkoušet si některý z výše uvedených programů, neváhejte a zašlete poptávku na stisko@pionyr.cz nebo zavolejte na tel.: 777 793 688 (kontaktní osoba: Mgr. Jakub Štáštka).

Výprava do Zooparku

Habartov

Je podzim, stromy začaly své listy zbarvovat do překrásných barev a v tento čas se vydali habartovští pionýři na výlet do chomutovského Zooparku.

Scházíme se u autobusu, který nás zaveze až na místo. Kvůli deštivému počasí jsme ze začátku v Zooparku skoro sami. Nejdříve se jdeme podívat ke Kamennému rybníku, kde je spousta vodního ptactva. Nejodvážnější jsou ze začátku dvě labutě, které se na nás připlavou podívat. Za chvíli k nám na břeh přijde pelikán. Dále se jdeme podívat na výběhy s rysy, koukáme na nezbedné opice, hladíme si kozy kamerunské v dětské zoo, procházíme kolem výběhů poníků a jdeme si zadovážet na dětské lanové centrum, kde si dáme menší pauzu od zvířat. Odpoledne stíháme krmení tuleňů a poté jdeme na statek, kde byli ustájeni nádherní koně. Počasí nám sice moc nepřálo, ale výlet jsme si i přesto moc užili.

Tradiční úklid lesa

Již 15. rokem uklízejí naši pionýři část lesa nad Habartovem. Vždy na jaře a na podzim, se vydáváme uklidit to, co lidé nanosí a nahází do lesa, a tím lesu aspoň trošinku ulehčit. Pokaždé už na začátku nacházíme nejvíce nepořádku okolo Baníku a lavičky na kraji lesa. Nasbíráme tam vždy plný pytel odpadků. Jedna skupina se poté vydává sbírat nad Baník a cestu směrem k vodárně. Ostatní sbírají směrem k velkému kameni. Po každém úklidu odnášíme nejméně sedm pytlů odpadků z lesa. Někdy narážíme i na černé skládky, které se pak odstraňují velice těžko. Okolo lavičky na louce nad Jiráskovou ulicí poslední dobou nalézáme spoustu krabic od levného vína a láhve od lihovin. U velkého kamene byly letos i zbytky rozřezaných kabelů. Občas nalézáme i boty nebo kusy oblečení. Na konci našeho úklidu si jako odměnu za vykonanou práci opékáme buřtíky, na které se všichni velice těšíme.

Anna Kováčová, Pionýrská skupina des. St. Roubala

Slavnost světél

Domažlice

Dne 29. října 2011 již pošesté pořádala Pionýrská skupina Mír Domažlice akci Slavnost světél. Je to naše tradiční akce na oslavu Halloweenu. Start byl u domažlického bazénu a šlo se na havlovickou louku, kde byly pro účastníky připraveny různé soutěže, například zdolávání dvou různých lanových překážek nebo poslepu ustříhnout bonbónek, zavěšený na provázku. Děti také musely prokázat značnou dávku odvahy, když „kradly“ zlým strážcům míčky, nebo obratnost na překážkové dráze. Rychlost a vytrvalost se hodila, při závodech v pytích.

Když měly děti vše splněno, dostaly malou odměnu a pamětní list. Každý si mohl na ohničku opéct vuřty a ohřát si ruce. Když už byla tma a v lesích nebezpečno, všichni společně vyvolali Pána temnot a požádali ho o kouzelný oheň, aby jim svítil na cestu. I uvolil se Pán temnot a oheň nám propůjčil. Rozsvítili jsme si jím své lampiony a vydali se na cestu domů. Akce se účastnilo okolo 150 dětí od nejmenších až po veliké školáky. A počasí nám přálo, všem se odpoledne moc líbilo.

Jakub Čech, foto: PS Mír Domažlice

„Klíčili“ jsme v zoo

Zlín

V sobotu 22. října jsme vyrazili do zlínské zoo. Podzim sice nabíral na síle, ale sluníčko nám přálo, a proto jsme si celý den náramně užili. Ověřování metodického listu „Jedeme do zoo“ děti velice bavilo a myslím, že i rozvinulo jejich znalosti ze školy. Krásná zlínská zoo – Lešná skrývá mnohé krásy a my je všechny objevili! Dokonce nás po sledování krmení lachtanů jejich cvičitelka pozvala do „zákulisi“ a děti mohly zkusit krmení samy. Vlastnoručně podávaly rybičky přímo lachtanům. Poté jsme postupně prošli všechny světadíly, do kterých je zoo rozdělena, a děti si dokonce užily i nějaký čas na dětském hřišti. Celý den se náramně vydařil a těšíme se na další společné akce.

Jana Hirková, PS Klubovna Čtrnáctka

Lípa pro Anežku Českou

Kladno

Žáci a učitelé ZŠ a MŠ Velvarská Kladno ve spolupráci s oddílem Švermováček vysadili před svou školou nový 3,5 metru vysoký strom - lípu. Akce proběhla v rámci projektu České rady dětí a mládeže „Stromy Anežky České“. Má všem připomenout 800 let od jejího narození. Ve dnech od 4. do 6. listopadu 2011 bylo v celé republice vysazeno na 100 stromů. Souřadnice stromů budou zaneseny do adresáře www.kamchodit.cz, každý turista si může na tabulce umístěné u stromu přečíst základní údaje jak o něm, tak o celé akci. Výsadba byla vyvrcholem celého Týdne dobrovolníků a přesně ve 12 hodin dne 4. 11. 2011 byla tato nádherná památná lípa za účasti dětí z celé školy zasazena i u nás.

Jana Suková, 27. PS, oddíl Švermováček

Střelecké odpoledne

Hradec

Slunečné sobotní odpoledne 22. října bylo jako stvořené pro pořádání akce pro děti. Hradečtí pionýři proto připravili střelecké odpoledne. Přišlo celkem 18 malých střelců, kteří si vyzkoušeli střelbu z luku, vzduchovky, praku atd. Někteří to zkoušeli poprvé v životě, jiní zase stříleli skoro jako mistři světa. Z většiny zbraní se střílelo na terče a za sladké odměny, jen ze vzduchovky na bodovaný terč. Nejlepší střelci byli závěrem odměněni.

Akce se všem dětem líbila a věříme, že úspěch bude mít i příští akce.

Martin Mlynářík, PS Hradec

Odpoledne se zvířátky

Kopřivnice

Páteční odpoledne 21. října bylo v naší klubovně pořádně veselo a živo. Děti a vedoucí z oddílu Šedých myšek totiž na schůzku přivedli a přinesli i své domácí mazlíčky. Při účasti deseti dětí, šesti vedoucích, šesti psů, kočky, morčete, činchy, králíka a medvěda (i když jen plyšového) šla hlava občas kolem. Po příchodu všech dětí a zvířat dostal každý pyšný majitel mazlíčka možnost jej představit, a tak jsme se dozvěděli spoustu zajímavých zvířecích faktů a nespočet vtipných příhod. Po krátké přehlídce jsme se rozhodli jít ven, ovšem pouze s pejsky, ostatní zvířátka jsme nechali odpočívat v klubovně. Došli jsme na nedaleký kopec, kde jsme provětrali nejen pejsky, ale i sebe. Dostalo se i na ty, kteří doma zvíře nemají, nebo je nemohli donést. Všichni si mohli vyzkoušet vést pejska na vodítku, nebo mu hodit míček.

Po návratu z procházky nastalo mazlení a hlazení přítomného zvířectva. Bohužel jak čas pokročil k sedmé hodině, museli jsme se obléci, popadnout svého mazlíčka a vydat se na cestu domů.

Gabriela Šumšalová, PS Kopřivnice

O míchání tradic

Tak, jak západ přistupuje k východu, vzniká samozřejmě i míchání tradic. Dá se říci, že už i pro nás je to tradice a už jsme si užili 3. ročník Halloweenu.

Dne 28. 10. 2011 v pátek večer jsme se sešli v klubovně ve strašidelných maskách. Jako vždy předtím se děti rozdělily do tří skupinek, a to na Růžovky, Duchy a Bláznivou noc. Děti plnily různé hry a úkoly jako například: vykrajování dýní, lovení jablek (bonbónů) pusou z vody atd.

Letos byl nejvíce vidět talent ve vymyšlení scének. Porota se skutečně pobavila. Po všech aktivitách se sečetly body a vyhlásil se nejlepší tým. Nakonec si strašidýlka zatancovala na diskotéce. Příští rok Halloweenu zdar!

Mirek Klimecký, PS Kopřivnice

Počtvrté na Michalovickou putnu

Mladá Boleslav

Již 4. ročník Běhu na Michalovickou putnu máme za sebou. 28. října, v den oslav vzniku naší republiky, jsme opět závodili v běhu do vrchu v areálu zříceniny hradu Michalovice u Mladé Boleslavi. Na start závodu, jehož délka je asi 100 metrů do prudkého kopce, se postavilo 25 závodníků. Někteří byli zblízka, ale dorazili i ze vzdálenějších míst. Letos padl i traťový rekord: dřívějších 21 vteřin bylo překonáno hodnotou 18 vteřin a 44 setin. V cíli závodní dráhy byl připraven oheň pro opečení něčeho k snědku a po 14. hodině vystoupila skupina historického šermu Mordýři.

František Batěk, 1.PTS Táborník Mladá Boleslav

Drákulův les

Jablonec nad Nisou

Jako každým rokem sešli jsme se i letos jednoho říjnového pátku v jablonecké Dolině, abychom si společně užili večer plný strašidel, upírů a kostlivců... Počasí nám celkem přálo, byla trochu zima, ale aspoň nepršelo. Sešlo se nejen dost vystrašených dětí, ale i rodičů. Všichni prokázali odvahu přechodem přes hrůzostrašný Drákulův les a slibovali, že příští rok se na naše strašidla přijdou znovu podívat.

Berenika Pajkrťová, foto Linda Matoušová, PS Tužínáci

Všechno nejlepší!

- 13. 12. slaví své 70. narozeniny Josef Venclík z PS F. L. Věka (KOP Královéhradeckého kraje).
- 16. 12. slaví své 55. narozeniny Eva Stulíková z PS Prácheň (Plzeňská KOP).
- 28. 12. slaví své 55. narozeniny Josef Coufal z PS Marie Sedláčkové (Pardubická KOP).

Přejeme i do dalších let jen to nejlepší.

Vánoce jako Vánoce

Kdysi prý předvánoční ruch začínal kolem Mikuláše, dnes už nám reklama vánoční svátky připomíná málem hned po prázdninách. Vytrácí se však i mnoho krásných vánočních zvyků a převládá nakupování, honička za dárky, mnohdy úplně zbytečnými. Jen aby se ukázalo, že my na to máme!

Moc bych vám všem přál, abyste s těmi svými prožívali Vánoce jako svátky plné pohody a radosti, že jste se ve zdraví všichni zase sešli. Dárky nemusí být drahé nebo velké a početné, ale – jak se říká – od srdce.

Ve své pionýrské partě nezapomeňte ani na ty, kteří mohou mít svátky smutné, ať už jsou příčiny jakékoli. Kamarádi kamarádům vždycky pomohou!

Tak tedy – šťastné a veselé! Ať do nového roku 2012 vykročíte tím správným krokem!

Hadži

Příroda je kamarád, kterého má každý rád, jen mu občas musí pomáhat!

Tak tuhle říkanku vymysleli naši grín-písáci, čili přírodovědná družina s inčem Párou. A oni také přišli s tím, že budeme v lese dělat vánoční stromečky pro zvířátka. Ještě než napadne sníh, vyberou čtyři trasy a na nich stromky – jedno jestli jedle, smrky, borovice, které před Štědrým dnem půjdeme vyzdobit dárky, jimiž se mohou zvířátka i ptáčci nakrmit.

Je tu jedna výjimka – stromek pro grín-písáky vybírám já nebo moje zástupkyně Míša. Aby to bylo regulérní!

Obvykle odpolední výpravu zakončíme vánočním posezením v klubovně. Máme stromeček s opravdovými svíčkami a vlastnoručně vyrobenými ozdobami. Pod ním se nakupí spousta dárků, nikdo nezůstane neobdarován. Drobnosti, legráčky i praktické dárečky, plameňáčky pamatují i na oddíl – děcka se složí a koupí něco potřebného.

Povídáme si, vzpomínáme, zpíváme koledy i jiné písničky, vaříme čaj a ochutnáváme vánoční cukroví, které děcka přinesou z domova.

A než skončím, chci vám jen připomenout, že to nemusí být vždy vánoční stromek s nadílkou pro zvířátka. Stačí, když nějakou tu nadílku nachystáte kdekoli – v parku, sadu, na zahradě i mezi poli.

Tak šťastné a veselé za plameňáky přeje oddílák Boubín

Bude – nebude?

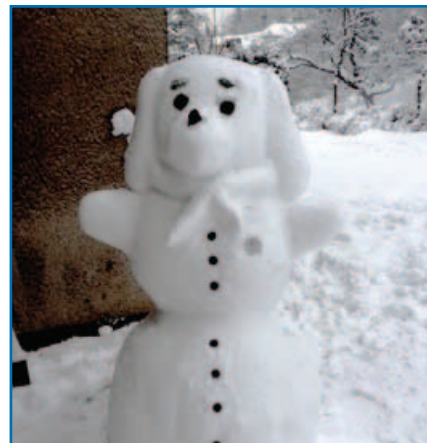
Toť otázka, která se často váže k jednomu přírodnímu produktu, a tím je sníh. Někdy je, a je ho až moc, jindy by měl být, ale není. Jak to souvisí s pionýrskou činností? Když plánujete hry na sněhu a přijde obleva, nebo se nachumelí až pod střechem a je kalamita – musíte mít program pro obě varianty.

Závody se saněmi

Se saněmi můžete uspořádat celou řadu soutěží, a jistě si i sami nějaké vymyslíte. Obvykle půjde o hry párové,

kdy jeden saně táhne, druhý se veze, nebo naopak na saních je zátěž-náklad a táhnou oba hráči. V komiksu na poslední straně je varianta závodu **Munice pro pevnost**, která počítá i s kouloučkou. Při takových hrách používejte jen měkké sněhové koule a házet se smí jen na větší vzdálenost – podle stáří hráčů. Menší děti daleko nedohodí, ti starší i na 10-15 metrů. Zajímavé soutěže jsou také ty, kdy saně táhne psí spřežení, tedy dva, tři i více hráčů, a navíc s přepřahem – tedy s výměnou tahounů.

pokračování na další straně

Robin a Páťa – „Nadílka v lese“

KRESLÍ: J. FILÍPEK – YEEP
PÍŠE: V. TOMAN – HADŽI

Záleží na počtu účastníků, neboť soutěžit by měla aspoň dvojice saní. Samozřejmě, že na saních sedí **psovod-závodník** nebo je na nich nějaký těžší náklad. Jako námět vám poslouží závody z Aljašky a dalších severských zemí.

Koulovačky

Koulování asi patří mezi nejstarší lidské zábavy. Přesný zásah vždy potěší! Bohužel někdy přivodí i (nechtěný) úraz. Při těžkém, mokřem sněhu se z koulí stávají nebezpečné ledovky. Bývá proto dobré používat při takových hrách lyžařské brýle – a to povinně! Snažte se také dát koulovače nějaký námět, třeba na **lovce a vlky**. Asi tři čtvrtiny hráčů budou představovat **vlčí smečku**, ostatní budou **lovci**. Vlcí se vydají do zasněženého lesa a lovci po chvíli vyrazí za nimi. Když je dostihnou, rozpoutá se boj, ve kterém lovci stílí koulemi. Pokud je **vlk zasažen** jednou koulí, je pouze poraněn, a vyřadí ho teprve druhý zásah. Vlcí však mají možnost vyřadit lovce tím, že se ho dotknou rukou a odejde ze hry, je **roztrhán**!

Sportujeme v klubovně

Opusťme teď zasněženou krajinu a vraťme se do klubovny. Buď pro zahřátí, nebo pro nedostatek sněhu. Chce to rychle nějakou jednoduchou, ale zábavnou hru nebo soutěž. Co třeba **výskok dosažený**? Oč tu půjde? Na stěně si vyznačte nebo připevňte délkovou míru. Nejnižší bod je tam, kam dosáhne nejmenší z vaší party (při vztyčené ruce), a obdobně označte i místo dosahu nejvyššího – vše vyznačte v centimetrech. Vlastní klání proběhne takto. Cvičenec si stoupne bokem ke stěně (praváci pravým, leváci levým – jak jinak), a to tak, aby se stěny lehce dotýkal. Vzpažením pak vyznačí místo, kam až dosáhne. Stojí při tom na plných chodidlech! Paží se snaží vytáhnout z ramene co nejvýše. Rozhodčí místo zaznamená nebo označí. Cvičenec pak ukročí asi na 15 cm ode zdi, ale zůstává bokem ke zdi! Teď začne vlastní test nebo soutěž. Z mírného podřepu se cvičenec odrazí snožmo a švihem paží vzhůru se snaží vyskočit co nejvýše. Dotykem prstů ruky, která je blíže stěně, vyznačí místo, kam nejvýše dosáhne.

Rozhodčí dosah kontroluje – odtud **výskok dosažený**. Hodnocení vychází z rozdílu v centimetrech mezi výší dotyku ve stoji a dotyku při výskoku. Hodnotíme nejlepší ze tří pokusů. Rozdíl v centimetrech = počet bodů. V klubovně můžete soutěžit i ve **skoku do dálky** – ovšem **z místa**! Skácame z mírného stoje rozkročeného od vyznačené odrazové čáry, špičky se jí lehce dotýkají! Měříme od vyznačené odrazové čáry k místu doskoku. Při dotyku země rukou za tělem, případně dopadu do sedu, je pokus neplatný! Měří se poslední zanechaná stopa. Zkusit můžete i dvoj nebo trojskok nebo skoky přes nízké překážky. Dbejte vždy na bezpečnost, aby nedošlo ke zranění. Pokud přidáte ještě další známé, nebo vlastní, cviky či soutěže – jako kliky, leh-sed – můžete si i v klubovně uspořádat sportovní klání, čtyřboje i víceboje. Navíc si můžete ověřit, co víte – nebo spíše nevíte, o historii velkých sportovních klání, jakými jsou olympijské hry. Co třeba zkusit vyjmenovat naše úspěšné olympijské sportovce?

Komiks – a k čemu je vhodný II

V činnosti pionýrského kolektivu můžete komiks velice dobře využít. Hodí se třeba do kroniky, kde vtípnou formou zachytíte nějakou událost z činnosti, např. z tábora, výpravy, hry nebo jiné akce. Pokud si vydáváte časopis, bude komiks jeho pestrým a lákavým doplňkem. Zejména pro ukázky nějakých vašich

činností, příhod, ba i dobrodružství. Také se může v komiksu skrývat nějaký návod, hádanka či námět. Při přípravě jakékoli hry může komiksový příběh posloužit jako návod. Příkladem vám mohou být ukázky, které se objevují na zadní stránce Mozaiky (říjen, prosinec a další). Příklady různého využití komiksů najdete právě v knize Encyklopedie komiksů

v Československu 1945-89, o které byla zmínka v minulém čísle Mozaiky. Časopis ABC tehdy kreslené příběhy opravdu široce využíval. Dalším námětem k využití komiksů jsou tvůrčí soutěže pro členy oddílů, ale i pro děti z okolí, ve škole ap., které vyhlásíte – a zadáte třeba i téma. Může jít o zpracování známého příběhu z knihy, povídky, ba i filmu, divadla atp., nebo na jiný námět, který bude současně návodem, jak v dané situaci postupovat (viz šikana aj.). Na závěr ještě jedna rada nebo výzva: Pošlete nám do Mozaiky ukázku z vaší komiksové tvořivosti! Rádi vám vaše práce zhodnotíme nebo poradíme, zda a jak se dílko zdařilo nebo jak postupovat dál.

Hadži

Pionýrský geocaching

Česká rada Pionýra na svém listopadovém jednání mimo jiné schválila záměr projektu Pionýrský geocaching. O co půjde? Velká část odpovědi je v samotném významu slova geocaching. Čtete dále.

Podstata

Geocaching hrají lidé všech věkových kategorií, a to až už jsou to rodiny s dětmi, studenti, dospělí anebo lidé důchodového věku. Geocaching je tak skvělou cestou, jak dostat kamarády a rodiny dohromady, aby si užili přírodu, a zároveň propagovat nenásilnou formou sdružení Pionýr.

Jednou z hlavních idejí této hry je objevovat nová zajímavá místa, kam bychom se třeba jinak ani nepodívali, a mít radost z nalezeného pokladu.

Podrobnosti

Geocaching je hra na pomezí sportu a turistiky, která spočívá v použití navigačního systému GPS při hledání skryté schránky nazývané cache (anglicky úkryt, tajná skrýš, v češtině psáno i keš), o níž jsou známy jen její zeměpisné souřadnice (v systému WGS 84). Při hledání se používají turistické přijímače GPS. Člověk zabývající se geocachingem bývá označován slovem geocacher, česky též geokačer nebo prostě kačer.

Jednou ze základních myšlenek geocachingu je umísťování keší na místech, která jsou něčím zajímavá, a přesto nejsou turisticky navštěvovaná. V popisu cache (listing) jsou pak uvedeny informace o místě s jeho zvláštnostmi a zajímavostmi. Cache se ale umísťují i do zajímavých míst velmi frekventovaných. V některých případech je zajímavým právě úkol, který je s nalezením cache spojen.

Pionýrský geocaching je dlouhodobá motivační aktivita s cílem rozvoje turistických, poznávacích a sportovních aktivit v oddílech, poznávání netradičních míst České republiky a jejích přírodních krás a památek. Geocaching kombinuje moderní techniku s dobrodružstvím v přírodě.

Jednotlivé činnosti budou realizovány na úrovni oddílů, klubů, či pionýrských skupin. Aktivita bude centrálně organizována s využitím webu, motivační prvky projektu budou zařazeny i do zpravodaje sdružení. Aktivita je vhodná jak pro samotné oddíly, tak pro realizaci řady otevřených akcí a doplňkovou nabídku volnočasových klubů.

Základní pojmy

- GEOCACHING (geokešing) = hra na pomezí sportu a turistiky
- CACHE (keš) = ukrytá schránka s pokladem
- GEOCACHER (geokačer) = člověk, zabývající se geocachingem
- LOGBOOK = deník, do něhož se zapisují nálezy
- LISTING = popis cache s informacemi o místě s jeho zvláštnostmi a zajímavostmi

Pionýrský geocaching v praxi

Geocaching je možné hrát v jakémkoliv roční období (v zimě vám samozřejmě spousta keší zmizí pod sněhem, ale i tak jsou v mnohém případě k nalezení), po celé České republice, a navíc třeba i v zahraničí. Pokud jste uvažovali o zpestření celoroční činnosti nějakou outdoorovou aktivitou, je geocaching pro vás to pravé.

Ze zkušeností oddílů, které se již touto činností zabývají, víme, že jim geocaching přinesl příjemné zpestření jejich činnosti. Velkým plusem geocachingu je možnost propagovat naše sdružení navenek, neboť oddíly, kluby, či pionýrské skupiny mohou zakládat své vlastní keše a do jejich popisu vkládat informace o sdružení. Předpokladem je, že se pionýrské keše budou zakládat v blízkosti pionýrských kluboven a základen, čímž budeme moci široké veřejnosti přiblížit naše aktivity.

Stále ještě nevíte, proč byste měli pionýrský geocaching vyzkoušet? Tak co třeba proto, že tím povedete děti ke zdravému životnímu stylu? Mnoho keší je skryto na špatně přístupných místech, při jejichž zdolávání se dosti zapotíte... Napomůžeme k rozvoji turistických, poznávacích a sportovních aktivit ve vašich oddílech a klubech... Objevíte nová, zajímavá místa...

...a konečně, budete hledat a nacházet poklady, což děti (a nejen je) ohromně baví a jsou vám schopny odpustit nějaký ten ujítý kilometr (2, 3, 10) navíc...! Velkou výhodou této aktivity je, že kešky jsou dnes ukryty v každém městě, ba i v každé vesnici. Nemusíte se tedy vydávat nikam daleko, první lov můžete uskutečnit v rámci oddílové schůzky. Obecně lze říci, že kešky jsou všude kolem vás a čekají, až je objevíte. Pravděpodobně kolem nich denně chodíte, aniž byste tušili, že tam vůbec jsou.

Schválně se pozeptejte ve svém okolí – kamarádů, známých, spolužáků, spolupracovníků... jistě vás překvapí, kolik lidí ve vašem okolí již geocaching úspěšně provozuje.

Pomůcky pro geocaching

V první řadě budete potřebovat GPS navigaci. Pokud vlastníte mobilní telefon s navigací uvnitř, plně vám postačí, pokud ne, zkuste si ji někde na začátek zapůjčit.

Pokud se se svým oddílem nebo klubem zapojíte do projektu Pionýrský geocaching, je tu možnost, že vám GPS navigaci dlouhodobě zapůjčíme. Dále obdržíte manuál, který vám vysvětlí, jak a kde se zaregistrovat, a seznámí vás se základy geocachingu.

Pokročili kačeři, kteří se již „cítí“ na zakládání vlastních keší, budou moci zdarma získat potřeby pro založení nových keší (schránku, propagační předměty, logbook, propisku,...).

V dohledné době začnou fungovat webové stránky, kde získáte veškeré informace k Pionýrskému geocachingu a později si tam budete moci vyměňovat zkušenosti o hledání pokladů s dalšími pionýrskými geokačery.

Těšíme se na shledání s vámi u některé z velkého množství keší ukrytých po celé republice.

Ivana Vejvodová

Případní zájemci, kteří již geocaching provozují a mají zájem se na projektu podílet (příspěť svou radou, vychytat mouchy, apod.), se mohou přihlásit u Ivany Vejvodové – vejvodova.pionyr@seznam.cz, 777 248 708.

Dny otevřených dveří

Na listopadové ČRP byl předložen a schválen návrh projektu „Dny otevřených dveří“. Jedná se o aktivitu pro rok 2012, navazující na Evropský rok dobrovolnictví. Podstatou tohoto projektu je přiblížit volnočasovou práci s dětmi a mládeží veřejnosti. Pozvání bude zaměřeno především na rodiče dětí se

zájmem o činnost v oddílech a klubech, ale i na všechny další zájemce. Smyslem tohoto projektu je nejenom propagace činnosti Pionýra, ale díky materiální podpoře rovněž možnost obnovy kluboven a doplnění vybavení v rámci přípravy a následné účasti v tomto projektu.

Projekt se týká oddílů a klubů v městech a obcích v celé České republice. Kromě již výše zmiňované materiální podpory na obnovu a doplnění vybavení kluboven budou všem přihlášeným k dispozici propagační materiály – letáky, plakáty, drobné propagační předměty, apod., které budou distribuovány dle časového harmonogramu projektu.

Kdy by měly dny otevřených dveří proběhnout?

Samotné dny otevřených dveří by měly probíhat po letních prázdninách, kdy oddíly zahajují svoji roční činnost.

V této souvislosti žádáme ty z vás, kteří by se chtěli projektu zúčastnit, aby hlasovali o nejvhodnějším termínu Dnů otevřených dveří, a to formou elektronického dotazníku, ve kterém jsou nabídnuty 3 možné termíny a který naleznete na adrese <http://goo.gl/94fp7>. Hlasovat lze do 27. ledna 2012.

Podrobnosti o projektu, pokyny a formulář závazné přihlášky bude distribuován v únorovém čísle Mozaiky.

Iva Šafaříková

Pozvání na místo, kde je vždycky prima!

Každý z nás někam patří, každý z nás má kolem sebe kamarády, přátele, prostě lidi, kteří jsou nám blízcí. Je to pěkný pocit, když nás zvou na setkání, na výpravu, na akce, kde se sejde mnoho lidí, kteří mají stejné nebo podobné zájmy. Jsou to místa, kde je nám fajn, kde vládne pohodová atmosféra a veselá nálada. Místa, kde je prostor nejen pro zábavu, ale také místa, kde se něčemu novému naučíme, načerpáme nové náměty, inspirujeme se pro činnost oddílu. Ano, určitě už víte, o čem budu psát.

Jsou tu Kamínka 2012.

Letáček k této akci se k vám s největší pravděpodobností již dostal, ale určitě přivítáte několik málo informací k akci samotné. Moje snaha bude, abych v jednotlivých číslech Mozaiky informovala o některých novinkách či připravovaném programu, který letošní Kamínka nabídne.

Je skvělé, že se pionýrská akce po roce opět vrací s novým nádechem, zajímavými dílnami, ale také možnostmi pro neformální setkávání v čajovně, či kavárně. Vůně kávy a alchymie přípravy čaje dává vždycky tu správnou atmosféru k přátelskému popovídání. Letošní Kamínka budou mít jednu

zajímavost a ta se týká oddílových vedoucích, kteří jsou především mámy a tátové. Aby mohli přijet i oni a přitom nemít problém, kam „uložit“ své dítě, připravuje se pro jejich ratolesti dílnička. Rodiče se tak mohou účastnit dílen podle svého výběru a o děti bude postaráno. Dílnička nabídne program dětem od čtyř do deseti let.

Akce Kamínka 2012 je ve fázi přípravy a oslovení lektorů, kteří by přinesli nový náboj. Je možné, že na vaši pionýrské skupině jsou lidé, kteří mohou akci nabídnout zajímavý program. Může to být i ukázka nějaké zajímavé činnosti.

Pokud tomu tak je, pak se nám ozvěte – kontakt: ludmila.koci@seznam.cz, 777 793 678.

V příštím čísle Mozaiky vás budeme informovat o formě přihlášení na akci, o webových stránkách Kamínek 2012 a samozřejmě představíme několik dalších zajímavostí, na které se můžete těšit.

Tak si tedy zapište do svých diářů termín 13. – 15. dubna 2012, Mladá Boleslav – Kamínka.

Ludmila Kočí

Ilustrační foto: Kamínka 2008

Tyhle ty internety....

Kdo není na internetu, jako by nebyl?

Každopádně se internet stal běžnou součástí našich životů. Kdo dneska hledá vlakové spojení, telefonní číslo nebo službu v nějaké knize? Kolik dáreků pod stromečkem bude (bylo) zakoupeno a zapláceno z domova? Takže i Pionýr si hledá své místo v síti sítí.

Pokud někdo chce „být na internetu“ – tj. mít místo, na kterém uveřejní informace, které chce sdělit světu, potřebuje nejprve tzv. adresu, která se skládá z několika slov, oddělených tečkami a říká se jí doména. Pionýr nabízí svým článkům domény ve tvaru xxx.pionyr.cz, kde za xxx zájemce uvede zvolený název domény, nejčastěji svůj název. Těchto domén zatím bylo vytvořeno něco málo přes stovku, asi 16 z nich zatím nefunguje. Ostatní fungují různě, záleží vždy na schopnostech toho kterého subjektu, jak se o své stránky stará.

Domény se poskytují na základě

žádosti a jejich poskytování se řídí směrnicí, která mimo jiné vyžaduje, aby byl určen správce domény, určuje, že ze stránek musí být zřejmá příslušnost provozovatele ke sdružení, a ukládá pravidelnou aktualizaci obsahu. Doména, která podmínky směrnice nesplňuje, může být zrušena.

Pokud zatím své stránky nemáte a přemýšlíte o jejich zřízení, vězte, že vytvoření a aktualizace webových stránek není úplně jednoduchou činností. Domnívám se však, že ve svém okolí najdete někoho, kdo alespoň jednoduchou prezentaci zvládne. Nebo můžete využít nabídek na vytvoření a správu stránek pomocí redakčního systému – zkuste se podívat na websnadno.cz nebo webnode.cz. Doporučuji vyzkoušet si free verzi a potom přejít na některou z placených služeb, které nabízejí více možností. Pro inspiraci se podívejte na některou

ze stránek, které spravuje letošní nositel čestného titulu Webmaster roku Z. Čeleda – espero.pionyr.cz, jizera.pionyr.cz, cimelice.pionyr.cz.

Jindra Červenka

Opravář sítí

Asi tušíte, že stejně jako minule je tento titulek u představení nové posily na ústředí jen slovní hříčkou. Samozřejmě nemluvíme o spravování rybářského náčiní, ale, jak už je výše psáno, o síti sítí – tedy o internetu. Jak se můžete na této stránce dočíst, i Pionýr je na internetu aktivní mnoha různými způsoby – takže je třeba, aby se někdo staral o domény, internetové prezentace a podobně. Tuto práci má na ústředí nově na starosti Jindřich Červenka (87. PS Javor). Za několik týdnů od svého nástupu postupně rozšiřuje svůj „záběr“ a ke své základní náplni přibírá další momentálně osiřelé oblasti práce.

Pokud budete potřebovat poradit nebo pomoci ve věcech pionýrských domén, internetových prezentací a podobně, můžete psát na adresu jindrich@pionyr.cz.

foto: Matěj Feszanicz

Krátce z ústředí

- Nejvyšší rozhodčí komise Pionýra si na svém jednání v prostorách ústředí pochvalovala připravené dobrůtky ze zahrádky.
- Abstinenci příznaky, zmíněné v minulém Mozaice, pomínuly s odesláním materiálů pro jednání České rady Pionýra.
- V jedné publikaci připravované na ústředí – školním úkolníčku pro děti – se objevilo tvrzení, že slušnost se vyplácí. Snad jsme se tím nedostali do konfliktu s jedním z Ideálů Pionýra – Pravda.
- Na pionýrskou nemovitost v Malíkovcích zaútočili chuligáni. Škody našťastí nejsou rozsáhlé.
- Ekonomka Pionýra si v listopadu užívala s druhým kolem dotací.
- Jakub Štáštka dostal k narozeninám dárkovou sadu – několik předmětů, jež mu snad pomohou při každodenním hledání cesty do práce.
- V listopadu byly zdárně zakončeny kontrolní dny nemovitostí z FDM.
- I z ústředí v listopadu putovalo několik písniček na přání pro dobrovolníky.
- Po školení řidičů si Iva Šafaříková vzala volno, aby oběhala úřady a legalizovala své další jízdy osobním vozem.
- Státní svátky slavíme prací! (Alespoň někteří.)
- Z vymyšlení vět do Mozaiky se stává čím dál oblíbenější bod porad ústředí.

S nadhledem

V noci se parkem pod hvězdnou oblohou procházejí student a studentka z „Matfyzu“. Dívka se k mladíkovi přivine a pošeptá mu do ucha: „Myslíš na to, na co já?“ Student se začervení a odpoví: „Nejspíš ano.“ Na to se dívka ptá: „A kolik ti to vyšlo?“

Veverka sedí na stromě a louská oříšky. První oříšek: stříbrné šaty, druhý oříšek: zlaté šaty, třetí oříšek: diamantové šaty. Veverka se rozplácne, schoulí se na větvičku a nařiká „Já se asi kvůli té pitomé pohádce nikdy nenažeru.“

Maminka chystá v kuchyni cukroví na vánoce, když v tom najednou přiběhne synek a volá: „Mamííí, hoří nám vánoční stromeček!“ Maminka ho opraví: „Stromeček přeci nehoří, ale svítí.“

Synek odběhne a za chvíli opět vykukne ze dveří, oči vykulené a křičí: „Mamííí, mamííí, už svítí i záclony!“

„Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?“ ptá se v práci pan Urbánek. „Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem.“

„Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno!“ rezolutně to odmítne ředitel.

„Děkuji,“ oddechne si zaměstnanec. „Věděl jsem, že je na vás spolehnouti.“

Před jedním americkým supermarketem vlezlo malé děčko Santa Clausovi na klín a on se ho zeptal, jako všech dětí: „Tak co bys chtěl k Vánocům, maličký?“

Děčko vyvalilo oči, poklesla mu brada a povídá: „Cože?! Tys nečetl můj e-mail?!“

Já se s ním nedomluvíím, on je snad Martan!

Cyklos článků k problematice dětí se specifickými vzdělávacími potřebami se pokusím rozšířit o další téma, které je v poslední době hodně skloňované a mnoho se o něm mluví – jedná se o autismus. Určitě takové dítě nebude v každém našem pionýrském oddíle, ale je možné se s takovým dítětem při naší práci setkat a je vždy dobré, když o tomto postižení něco budeme vědět. Budu se snažit, abych vypíchla ty nejzákladnější projevy autistického dítěte.

Co to je?

Autismus je jednou z nejzávažnějších poruch dětského mentálního vývoje. Jedná se o vrozenou poruchu některých mozkových funkcí. Důsledkem poruchy je, že dítě dobře nerozumí tomu, co vidí, slyší a prožívá. Duševní vývoj dítěte je narušen především v oblasti komunikace, sociální interakce a představivosti. Autismus doprovází specifické vzorce chování.

Autistické poruchy rozdělujeme na: 1. autismus, 2. atypický autismus a 3. Aspergerův syndrom.

V našich oddílech se můžeme setkat s dětmi s atypickým autismem, u nichž nemusí být přítomny všechny znaky autismu.

Schopnosti a chování různých autistických jedinců se navzájem velmi liší, projevy jsou tedy různé, a proto jsou velmi těžce rozpoznatelné a správně diagnostikované.

Jak se projevují děti s autismem?

Autistické děti dávají často přednost samotě před společností. Některé mohou agresivně nebo odmítavě reagovat na dotyk druhé osoby. Nedokáží projevit náklonost, i když druhého člověka mají rádi. Malé děti často nereagují na své jméno. Nenavazují oční kontakt, mohou se na nás dívat, ale je to pohled přes nás, spíš než na nás. Velmi často dávají přednost předmětům

před obličejí jiného člověka. Zejména malé děti detailně studují hračku nebo předmět. Jsou velmi vnímavé na maličkosti, které jiní lidé tak dalece nevnímají. Mají obrovské potíže při učení běžných každodenních mezilidských interakcí. Často takové dítě vypadá, že je lhostejné k jiným lidem, protože nekomunikuje tak často jako ostatní děti. Při komunikaci používají echolálie – opakování jednoho slova stále dokola. Intonace hlasu může jinému člověku připadat, jako když mluví stroj, bývá hodně monotónní. Když mluví o sobě, pak nepoužívají slovo „já“, ale užívají své jméno. Některé autistické děti hovoří neadekvátně svému věku, jsou to takoví malí dospělí. Nechápu humor nebo ironii, proto s takovými dětmi musíme hovořit věcně a jednoduše mluvou. Jejich mimika bývá často neměnná, velmi často působí tyto děti, jako by měly masku na obličejí. V jakékoliv situaci stále stejný pohled, stále stejná mimika.

Autistické dítě postrádá empatii a schopnost vidět věci z perspektivy druhých. Sociální odcizení dětí s autismem může být tak intenzivní, že mají imanigární kamarády, anebo si vytváří imaginární světy. Navazování a udržování přátelství ve skutečném životě je pro ně často obtížné.

Většina autistů nedokáže zcela ovládat své chování. Mohou se tedy u nich projevovat slovní výbuchy, které jsou neadekvátní situacím, nebo se také mohou sebezraňovat. Často mívají zvýšený nebo snížený práh bolestivosti. Vyhledávají stálá prostředí, nemají rádi jakékoliv změny a hluk. V hlučném prostředí se často projevují tak, že se chytou za uši a doprovází pohyby dopředu a dozadu. Malá změna v jejich stereotypu může být pro ně velmi rušivá. Autisté často mají trvalé intenzivní nutkavé záliby. Například mohou být posedlí hledáním všeho o počítačích, vesmíru nebo jízdních řádech. Často projevují velký zájem o jazyková, matematická a vědecká témata. O nich dokáží hovořit dlouho a na vysoké úrovni.

Nejdůležitější zásady při práci s autistou.

- V dostatečném předstihu informovat autistické dítě na změnu prostředí, příchod jiných, neznámých lidí. Každou změnu v jeho stereotypu předem oznámit.
- Hovořit s ním jednoznačně, nejlépe jednoduchou větou.
- Při rozhovoru nepoužívat ironii nebo humor.

- Při jakékoliv činnosti být důsledný – co mu slíbím, to musím naplnit. Vždy vyhodnotit jednoznačně jeho výsledek práce.
- Představit mu nebo sestavit mu přesný popis činnosti. Podle jednotlivých pokynů je schopen zadaný úkol splnit.
- Vytvořit pro něho jakousi strukturu oddílové schůzky – stereotypní chování, jednoznačná pravidla, která se nebudou měnit.
- Neadekvátní projevy autistického dítěte řešit v klidu a bez emocí.
- Při plánování aktivit, u kterých předpokládáte zvýšený hluk (návštěva koncertu...), zvážit účast dítěte s autismem.
- Do kolektivních her autistické dítě nezapojovat za každou cenu. Spíše mu nabídnout jinou činnost, jinou alternativu, kdy nebude vyloučeno z kolektivu, ale bude jeho součástí.
- Učit ostatní děti v oddíle, jak se chovat (neprovokovat ho, nesahat na jeho věci...), naučit ostatní, jak reagovat při vzniku problému – agresivním záchvatu. Je velmi dobré, aby na oddílové schůzce bylo přítomno více dospělých.

Možná jste po přečtení tohoto článku zjistili, že s takovým dítětem jste se ještě nesetkali. Možná si po přečtení článku okamžitě vybavíte jméno dítěte, o kterém jste si mysleli, že je jiné, ale netušili jste, že jde o autismus. Autismus není nemoc, nejde vyléčit, je to postižení, které se dá promyšlenými, cílenými metodami a dodržováním určitých zásad zmírnit a usnadnit tak dítěti prožívat pěkné chvíle v kolektivu ostatních dětí.

Ludmila Kočí

Ilustrační foto: archiv Pionýra

Příběh Šedoklenotu

Představování vydaných etapových her a vybraných námětů a ukázek z nich pokračuje hrou nazvanou Příběh Šedoklenotu. Připomínáme, že všechny hry si můžete stáhnout v Servisu Pionýra (Ke stažení – publikace).

Autorkou hry je Ivana Vejvodová (tehdy Průšová). Hra je založena na Fantasy sérii Dragon Lance. Je určena pro pět věkově přístupných družin po devíti dětech a dvou vedoucích – jednotlivé družiny představovaly elfy, šotky, rytíře, trpaslíky a zaklínače. Vzhledem k legendě celé hry je její důležitou součástí správná atmosféra, které pomáhají kostýmy, táborové stavby i vlastní názvy např. pro táborové funkce. Hra je založena na dobrodružství, fantazii a tvořivosti.

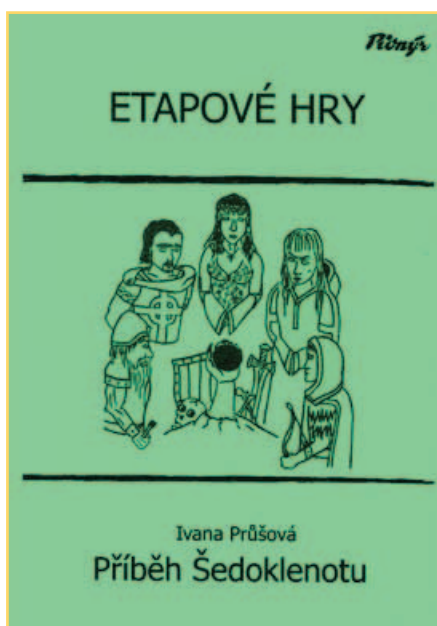
Svět se houpal a chvěl

Legenda: Svět se houpal a chvěl, když se šotek probudil. Obrátil se se zasténáním na záda. Hlava se mu poněkud vyjasnila, v tom si uvědomil, že se muže stěží pohnout, že má ruce svázané za zády. Strach projel omámeným mozkem. Jeho ledová vlna odvála mlhu trpasličí kořalky. Necítil chodidla a krušně mu došlo, že provazy utažené kolem kotníku mu omezily krevní oběh. Skřípaje zuby trochu měnil polohu a v měkkých holínkách vrtěl prsty, až cítil brnění navracející se krve. Všiml si, že leží na dřevěné pryčně, nahmatl ji pod sebou rukama. A pryčňa se zvláště pohybovala, houpala se nahoru a dolů způsobem, jenž nijak nepomáhal jeho bolavé hlavě a rozhoupanému žaludku. Byly tu divné pachy a zvuky dřeva vzrvalo, něco divně svištělo a bublalo a každou chvíli nad hlavou slyšel ohlušující řvaní, bouchání

a plácání, jež znělo jako stádo splašených koní, či jako otcův popis útočících draků.

Mladý šotek pomalu otevřel oči.

A hned je zase zavřel. Proud slunečních paprsků z kulatého okénka ho bodl v mozku jako šíp a vyslal do běla rozžhavenou bolest do pozadí jeho očních důlků. Pryčňa se houpala jedním směrem, nato zase jiným a žaludek se mu opět zvedl. Odpočíval, až se natolik vzpamatoval, že otevřel oči a nechal je otevřené. Pryčňa, na které ležel, byla zabudována do prohnuté dřevěné stěny malé místnosti a zřejmě měla sloužit za hrubé lužko. Neobvykle tvarovaný pokoj lemovalo několik dalších lůžek a šotek na nich viděl své přátele, bezvědomé a svázané na rukou i na nohou jako on sám. Žádný jiný nábytek tu nebyl, pouze pár dřevěných beden klouzalo po podlaze sem a tam. Šotkovi stačilo dívat se ven malým kulatým oknem, aby se potvrdily jeho nejhorší obavy.

Napřed spatřil pouze modrou oblohu, bílé mraky a jasný sluneční svit. Potom se prkno, na něž ho uložili, jako by propadlo do strže. Dřevěné bedny se skřípavě sunuly kolem něho. Obloha i mraky zmizely, nahradila je zelená voda. Znovu zavřel oči, překulil se, aby ulevil svalům staženým křečím, a položil bolavou hlavu na chladné dřevo palandy. Raději by měl říci „kajuty“, to je správný námořnický výraz, že ano, řekl si trpce... věděl s jistotou, že se ocitl na nějaké velké

lodi... vtom mu svitlo světélko poznání, vzpomněl si, že ve svém hábitu má ukrytý nůž. Rozhlédl se a spatřil hábit povalující se v rohu. Snad budu mít tolik štěstí a ten nůž bude ještě uvnitř.

Hra: Připravíme si tolik umělohmotných nožů, kolik hraje hráčů. Nože popíšeme čísly od 1 výše a rozmístíme je do herního území. Nože s vyššími čísly dáme blíže ke startovní čáře, nože s nižšími čísly umístíme dále. Všem hráčům zavážeme ruce za zády a nohy jim znehybníme šátkem (měli bychom jim nechat možnost dělat malé krůčky). Na startu všichni hráči leží na zádech, nohy jsou na startovní čáře. Na startovní signál se svépomocí zvednou a co nejrychleji se přemístí do herního území (cca 100 metrů vzdáleného). Zde seberou nůž s co nejmenším číslem a vrátí se s ním zpět na start.

Bodování:

1 – 5 zkušeností za návrat posledního člena rasy.

1 – 5 zkušeností za součet čísel na nožích (čím nižší, tím lepší).

Pomůcky:

- šátky a provazy pro svázání všech,
- očíslované umělohmotné nože.

Uzávěrka soutěže etapových her je
31. 12. – více na ceteh.pionyr.cz.

Občas se na nás štěstí i usměje....

Pionýrské rodinné stříbro: „Nesmrtelné“ oddíly a skupiny III/4

„Nesmrtelné“ – mnohaleté oddíly a skupiny jsou rodinným stříbrem Pionýra. Patří k nim i pionýři v západočeské Březové. Současná PS Březová se zde objevila v roce 1970, kdy ještě doznávaly myšlenky a cíle nezávislého Pionýra z let 1968-70, při zdejší základní škole. Ale pozor – nepleťme si tuhle Březovou se západočeskou Horní Břízou (o té jsme nedávno psali rovněž na těchto stránkách). Město někdy pro jistotu uvádí, že je „u Sokolova“ a rozkládá se na mírných svazích první linie zalesněných vrchů Slavkovského lesa.

Spousta pionýrských dobrovolníků...

„První doložitelné zprávy máme z roku 1970, kdy zde byl založen první pionýrský oddíl Mladých strážců hranic. První schůzka oddílu proběhla 18. 2. 1970. Z dostupného materiálu víme, že pionýři zde byli i dříve. Při skupině působila také Pionýrská dechová hudba,“ dozvěděli jsme se od vedoucího PS Martina Düringera (zvaného též Doura), „v civilu“ jedenatřicetiletého úředníka. Dodejme ještě, že oddíly mladých strážců hranic si i po „sjednocení“ do PO SSM po roce 1970 zachovaly určitou nezávislost na ústředním vedení organizace, což jim umožňovalo rozvíjet mnohde činnost podle vlastních představ na daleko lepší úrovni, než „klasickým“ pionýrským oddílům a skupinám při základních školách. Skupina sdružuje letos na 70 členů ve třech oddílech.

„Zaměřujeme se na turisticko-tábornické dovednosti a vztah k přírodě a její ochranu,“ upřesňuje Martin. Oddíl Broučci je pro nejmenší, oddíl Mléčná dráha pro starší a Poutníci sdružují pionýry nad 15 let. Oddílákům a jejich zástupcům není ani třicet, dodává skupinář. Jana (Jája) studuje, Honza (Frodo) je hasič a další Martin (Waltřík) je servisní technik.

„Mimo oddíly máme spoustu dalších lidí, bez kterých by chod skupiny nešlapal – Agnes – naše hospodářka, Míra (Poly) člověk který má na svědomí to, že naše základna Bystřina patří pionýrům, Lenka, Bagřík, Čenda, Kofí, Papa, Anča, Janča, Datel, Přimek, Bocky a spousta dalších pionýrských dobrovolníků, kteří nám ve svém volném čase pomáhají,“ charakterizuje současný stav Martin.

Potíže a úspěchy

„Problémy máme asi jako většina PS, a to jak přilákat děti a hlavně si je udržet zajímavým a pestrým programem. Což se v současné době začíná opět díky úsilí vedoucích dařit. Další potíž u nás je s odchodem vedoucích za studiem – málo se jich pak vrací zpět – většina nachází uplatnění mimo region. Neúspěchem pro nás je neudržení kontaktu s německými Falkeny, protože odešel vedoucí, který to měl na starosti,“ svěčuje Martin.

Úspěchem PS je táborová základna Bystřina, která jí umožňuje zpestřovat její činnost pravidelnými pobyty v přírodě. „Základnu společnými silami udržujeme a renovujeme – je to tmelící prvek našeho „oldkolektivu“. Poslední novinkou je nový zdroj pitné vody, a to díky projektu, který uspěl a získal i investiční dotaci,“ dodává. Skupinou v Březové prošlo za léta jejího působení mnoho lidí, někteří působí i ve veřejných funkcích. „Velmi mne jako vedoucího potěší, když se někde objeví člověk, který, když uslyší, že jsme pionýři z Březové, potažmo z Bystřiny – začne vzpomínat, že i on byl pionýrem, a vzpomíná na časy, které s námi prožil,“ říká Martin, zvaný Doura.

Bez přátel a spolupráce to nejde

Jak ukazuje seznam přátel a spolupracovníků březovské PS, nejsou zdejší pionýři žádní fanatici uzavření jen do sebe. Nacházíme v něm Skautské středisko Dakota Loket, Frodův web, Hauenštejn (Horní hrad), Skautské středisko Říp Roudnice nad Labem, Memoriál Air Show z Roudnice n. Labem i 24. ZO ČSOP Oharka. O spolupráci s městem říká Martin: „Je na velmi pozitivní úrovni, kromě dotace na činnost a obnovu nám zastupitelé většinou vycházejí vstříc i s další pomocí, dopravou materiálu, sekáním trávy a my na oplátku pomáháme při zajišťování akcí, které město pořádá.“ Sponzory shánějí v příhraničním regionu obtížně, „ale občas se na nás štěstí usměje,“ usmívá se i Martin. Bez přátel a spolupráce to podle něj prostě nejde.

Karel Krტიčka – Krtek,
foto z webu PS Březová

T(a)jemný svět dětských nevěst.

Mávnutí motýlých křídel může vyvolat hurikán na druhé polokouli, zájem a všímavost jednotlivců dokáže pomoci lidem na opačném konci světa a cosi změnit i v nás.

„Kdykoliv jsem ho uviděla, schovala jsem se. Pohled na něj jsem nenáviděla,“ vzpomíná Tahani na první dny po sňatku s Madžidem. Jí tehdy bylo šest a jemu pětadvacet let...

Spící nevěsta

Jelikož svatba byla ilegální a tajná – vědělo o ní jen několik pozvaných hostů – a protože se svatební obřady často konají až pozdě v noci, začaly se dětské nevěsty v této vyprahlé rolnické osadě v indickém Rádžasthánu připravovat na posvátný slib až pozdě odpoledne. Seděly na bobku ve špině jedna vedle druhé, zatímco vesnické ženy kolem nich držely sáří jako jakousi provizorní zástěnu a lily jim na hlavy mýdlovou vodu z plechového kastrolu. Dvě ze seter, Rádha a Gora, měly za sebou už patnácté, respektive třinácté narozeniny, a byly tedy dost staré na to, aby chápaly, co se děje. Třetí, jejich neteří Radžani, bylo teprve pět let. Měla na sobě růžové tričko s obrázkem motýla na rameni. Jedna z žen jí pomáhala se svlékáním, aby ji mohla umýt. Ženichové už byli na cestě ze své vesnice vzdálené mnoho kilometrů. Žádný z nich si nemohl dovolit slona nebo bohatě vyšňořeného koně, na nichž by podle tradice měli správně na svatbu přijet, a tak jeli autem. Čekalo se, že dorazí v bujaré náladě a opilí. Jediný místní člověk, který se předtím s ženichy setkal, byl otec obou starších dívek, hubený šedovlasý rolník s napřímenými zády a zplhlým knírem. Radžani byla jeho vnučka. Měla kulaté hnědé oči, široký nosík a pleť v barvě mléčné čokolády. Žila s prarodiči. Podle vesničanů Radžani nejvíce miloval právě její dědeček. Když nám konečně došlo, že pětiletá holčička v tričku, která se kolem promenuje bosá, s darovanými plastovými brýlemi v rukou, patří rovněž mezi nevěsty pro dnešní půlnoční obřad, nešťastně jsme na ni zíraly. Už odhalení, že se zde chystá svatba dvou dospívajících sester, bylo riskantní. V Indii se směji

legálně vdávat až po dovršení osmnácti let. Tolerují se většinou svatby alespoň pubertálních dívek. Nejmenší holčičky se často „přidávají“ nenápadně. Ještě než obřad začal, Radžani usnula. Jeden ze strýců ji opatrně vyndal z postýlky, přehodil si ji přes rameno a v měsíčním světle ji nesl směrem k hinduistickému knězi a kouři z posvátného ohně, k hostům sedícím na plastových židlích a k jejímu budoucímu manželovi, desetiletému chlapci se zlatým turbanem na hlavě.

Vynucené rané sňatky jsou dodnes běžné na mnoha místech světa. Domlouvají je rodiče pro vlastní děti, často ve vědomém rozporu s národními zákony, a celá společnost je chápou jako vhodný způsob dospívání mladé ženy v situaci, kdy jsou jiné alternativy – především, že přijdou o panenství s někým jiným než s manželem – nepřijatelné.

S dětskými svatbami se setkáte v různých světadílech, jazykových skupinách, náboženstvích, kastách. Pro Indii je typické, že holčičky bývají zasnoubeny chlapcům o čtyři až pět let starším; v Jemenu, Afganistánu a dalších zemích, kde jsou dětské sňatky velice časté, může být ženichem mladý muž nebo vdovec ve středním věku. Může to být i únosce, který děvče nejprve znásilní a pak si svou oběť vydává za ženu, jak je to zvykem v některých oblastech Etiopie.

Je mnohem obtížnější přesně si uvědomit podstatu zla, jehož jsou tyto dívky obětí. Školní docházku jim manželství určitě ukončí a přijdou v podstatě o své celé dětství. Přijdou o přirozenou část výchovy v rodině i s kamarády. A je zejména na jejich manželovi, jak hrubý přechod z dětství do dospělosti to pro ně bude. Samozřejmě přicházejí

o právo si podle lásky a individuální vůle zvolit svého partnera. Což je ale v řadě států stále nemyslitelné i tak. Na solidní manželství se pohlíží jako na svazek dvou rodin, nikoliv dvou jedinců.

Příběh o myši a slonovi.

V jedné jemenské vesnici bydlela holčička jménem Áiša. Také nejmladší žena proroka Muhammada se jmenovala Áiša. Bylo jí deset a byla drobounká jako myška a jejímu muži bylo padesát a měl obrovské břicho. Jakoby myš provdali za slona. Na začátku byla úmluva, kterou si dva muži navzájem poskytli nevěsty tak, že si vyměnili své ženské příbuzné. Malá Áiša se dala do křiku, když prvně spatřila muže, za nějž se měla provdat. Někdo zavolal policii, otec však Áíše nakázal, aby si obula boty na vysokých podpatcích, aby vypadala větší, a aby si závojem zakryla tvář. Vyhrožoval, že pokud ho pošlou do vězení, po návratu Áišu zabije. Policisté nakonec nechali všechny na pokoji a odešli. Jemence nepřekvapilo to, že ji otec přinutil provdat se za muže pětkrát staršího. Ani to, že ji muž hned první noc znásilnil, byť údajně sliboval, že počká, až bude dívka starší. Překvapivé bylo, že se desetiletá dívka rozhodla začít bojovat. Stala se zčistajasna nejslavnější rebelkou proti dětským sňatkům na světě. Její případ je hozeným kamenem, který rozvířil stojaté vody. Utekla od manžela domů. Postavila se proti otci a nakonec po peripetiích stanula sama v soudní budově v San'á. A když se jí překvapený soudce zeptal, co dělá tak sama v soudní budově tak velkého města, řekla, že chce rozvod. Dívčin případ si vzala za svůj jedna prominentní jemenská advokátka. Zprávy o ní se začaly objevovat i v zahraničním tisku. Hlavní novinové titulky přitahovaly mimořádnou pozornost, a když byl dívčin rozvod nakonec povolen, spustily davy v soudní budově nadšený potlesk. Dívkenku pak pozvali i do Spojených států, kde se jí dostalo dalšího nadšeného přijetí. Každému vyrazila dech její neuvěřitelná a sklíčující důstojnost a vyrovnanost. Toto byl příběh malé Nundžúd Alí.

*Volně redakčně upraveno dle článku
v National Geographic z června 2011
„Příliš mladé na vdávání“.
Připravil Lee*

Hodně štěstí!

Opět nadchází svátky, Vánoce a Nový rok. Rádi svým blízkým o to častěji přejeme v této době vše dobré, mnoho zdraví a štěstí. A o štěstí bude tak trochu i tento kvíz. Celá redakce Mozaiky vám i jeho prostřednictvím tedy přeje hodně štěstí v roce 2012 osobně i při vaší práci s dětmi.

1. Bohyni štěstí říkáme Štěstěna, cizím slovem

- a) Fortna
- b) Fortuna
- c) Fortunata

2. O této bohyni se říká, že chodí světem a rozsévá štěstí

- a) z rohu hojnosti
- b) z dřevé kapsy
- c) z ošatky humoru

3. Když je štěstí unavené pak si sedne

- a) na pařez
- b) na osla
- c) na latrínu

4. Podle snáře vám štěstí přinese, jestliže ve snu vidíte

- a) rozsypanou sůl
- b) zlatý poklad
- c) trus, exkrement, prostě h-v-o

5. Klasický básník praví, že štěstí

- a) je lepší nežli rána pěstí
- b) je jen muška zlatá
- c) jako duhový motýl

6. Karel Plíhal naopak zpívá, že štěstí

- a) chodí bosé prachem cest
- b) létá vzduchem na peruti a volá nas..u ti!
- c) jezdí po světě na praseti s rolničkami

7. O tom, koho se štěstí drží, se říká, že

- a) ho zavřel doma do chlívků
- b) ho nosí po kapsách
- c) si ho osedlal

8. Podle rozšířené pověry řeknete-li něco, čím štěstí můžete „zakřiknout“, musíte

- a) to „zaklepat do dřeva“
- b) si třikrát odplivnout přes rameno
- c) udělat uzel na kapesníku

9. Podle jedné pohádky štěstí najde ten, kdo získá

- a) blechy, proto se říká „šťastný jako blecha“
- b) šupinu ze zlaté rybky
- c) košili šťastného člověka

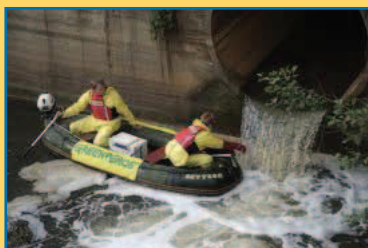

10. Podle lidové pověsti se štěstí drží toho, kdo

- a) najde zlaté kapradí
- b) nosí jako amulet brouka zlatohlávka
- c) se nemyje

Správné odpovědi: 1B, 2A, 3B, 4C, 5B, 6C, 7C, 8A, 9C, 10A

2. 12. 1926 se narodil Miloš Macourek, spisovatel a scenárista (zemřel 30. 9. 2002).
 3. 12. 1621 se narodil Bohuslav Balbín, spisovatel a historik (zemřel 29. 11. 1688).
 4. 12. 1941 dorazil do terezínského ghetta první transport Židů.
 5. 12. 1791 zemřel rakouský skladatel Wolfgang Amadeus Mozart.
 5. 12. 1941 se narodil výtvarník Vladimír Renčín.
 5. 12. 1971 zemřel herec Jiří Grossmann (narodil se 20. 7. 1941).
 7. 12. 1891 se narodil Ferenc Futurista (vlastním jménem František Fiala), herec a kabaretiér (zemřel 19. 6. 1947).
 7. 12. 1941 japonské vojsko zaútočilo na Pearl Harbor, Spojené státy americké vstupují do války.
 9. 12. 1871 zemřel malíř Josef Mánes (narodil se 12. 5. 1820).
 9. 12. 1931 se narodil Ladislav Smoljak, český režisér, scenárista a herec (zemřel 6. 6. 2010).
 11. 12. 1881 se narodil skladatel a sbormistr Ladislav Svěcený (zemřel 17. 9. 1970).
 11. 12. 1901 se narodil herec Jaroslav Marvan (zemřel 21. 5. 1974).
 12. 12. 1901 – Guglielmo Marconi provedl první transatlantické bezdrátové spojení.
 12. 12. 2001 zemřel fotbalista Josef Bican (narodil se 25. 9. 1913).
 13. 12. 1981 bylo v Polsku vyhlášeno stanné právo (stan wojenny - válečný stav), vládu přebírá vojsko.
 14. 12. 1546 se narodil Tycho Brahe, dánský astronom, pracující v Praze ve službách císaře Rudolfa II. (zemřel 24. 10. 1601).
 14. 12. 1911 dobyl Roald Amundsen Jižní pól.
 15. 12. 1931 se narodil Evald Schorm, divadelník a filmový režisér (zemřel 14. 12. 1988).
 15. 12. 1991 byla v Bruselu podepsána dohoda o přidružení ČSFR k Evropským společenstvím.
 16. 12. 1851 byl Karel Havlíček Borovský deportován do Brixenu.
 16. 12. 1911 byl v Praze slavnostně otevřen Obecní dům.
 18. 12. 1931 se narodila Eva Bosáková, gymnastka, olympijská vítězka ve cvičení na kladině r. 1960 (zemřela 10. 1. 1991).
 19. 12. 1921 se narodil herec Bohumil Bezouška (zemřel 18. 10. 1995).
 21. 12. 1926 se narodil spisovatel Arnošt Lustig (zemřel 26. 2. 2011).
 21. 12. 1941 zemřel v koncentračním táboře Mauthausen Karel Hašler, skladatel, textař, scenárista, spisovatel (narodil se 31. 10. 1879).
 22. 12. 1951 se narodila zpěvačka Věra Špinarová.
 23. 12. 1991 zemřel filmový režisér Bořivoj Zeman (narodil se 6. 3. 1912).
 25. 12. 1261 byl slavnostně korunován Přemysl Otakar II. na Pražském hradě v kostele sv. Víta.
 25. 12. 1901 se narodila Milada Horáková, politička, právnička (popravena 27. 6. 1950).
 27. 12. 1571 se narodil německý astronom Johannes Kepler (zemřel 15. 11. 1630).
 31. 12. 1991 ve 24.00 oficiálně zanikl Sovětský svaz.

Zapomenutá civilizace

Britští vědci objevili pomocí satelitních snímků „ztracená“ města v libyjské poušti. Pocházejí z doby starobylé civilizace Garamantů z prvních století našeho letopočtu. O pouštním národě zatím není moc známo, nálezy však podle vědců naznačují, že jejich způsob života a kultura byly zřejmě mnohem vyspělejší, než se původně myslelo. Zbytky komplexů z hliněných cihel připomínajících hrady a zdi dosahující asi čtyřmetrové výšky. Byly objeveny také pozůstatky obydlí, kamenných mohyl sloužících k pohřbívání, studny nebo vyvinuté zavlažovací systémy. Většina z více než stovky opevněných farem, vesnic a několika měst pochází z let jedna až 500 našeho letopočtu, tedy z doby před příchodem islámu. Je to jako přijet do Anglie a objevit najednou všechny středověké hrady. Letos v květnu odhalily satelity umístěné s pomocí NASA 700 kilometrů nad zemským povrchem nové historické poklady v pouštích v Egyptě. Garamantové hráli prim, pokud jde o zakládání oáz a obchodování napříč Saharou.

Jedy z Asie v českých řekách?

České řeky už sice dávno nepřipomínají nevábne stoky, jejich znečištění se od počátku 90. let radikálně zlepšilo, přesto se v některých tocích stále objevují nebezpečné škodliviny. Česká pobočka Greenpeace teď na základě laboratorních testů zjistila, že v Labi a jeho přítocích jsou nebezpečné jedy, které pocházejí nejspíš až z jihovýchodní Asie a dalších exotických zemí. Takzvané nonylfenoly, které působí negativně na vodní organismy a narušují funkci hormonů, jsou sice v Evropské unii zakázané, ale v Číně a dalších mimoevropských zemích se používají v textilním průmyslu. Do EU se pak nejspíš dostávají v dováženém oblečení. Když se pak takový textil vypere, většina nonylfenolů se uvolní a dostane se do odpadních vod. Aby organizace ukázala, že se problém s nonylfenolem týká i Česka, při své zářijové plavbě s názvem DETOX tour odebrala vzorky od čistíren odpadních vod u pěti velkých měst – Pardubic, Prahy, Kolína, Ústí nad Labem a Mělníku. Výsledky odhalily přítomnost uvedených látek ve všech odebraných vzorcích a jejich koncentrace navíc překročily stanovené normy.

Slezský bard

Jaromír Nohavica získal v listopadu jako první český písničkář italskou hudební cenu Premio Tenco. Prestižní ocenění, které se každoročně uděluje v rámci Festivalu autorských písní, Nohavica převzal v zaplněném Teatro Ariston v San Remu. Jarek Nohavica se tak zařadil k takovým osobnostem písničkářského světa, jako jsou Leonard Cohen, Donovan, Jacques Brel, Bulat Okudžava či Vladimír Vysockij, kteří stejnou cenu dostali v minulosti. Na dotaz, jak se v takové společnosti bude cítit, Nohavica podle svého webu na tiskové konferenci v San Remu řekl: „V takové společnosti se zatím cítím jako ten, kdo bude klukům chodit pro pivo.“

Vánoční přáníčka z čajových sáčků

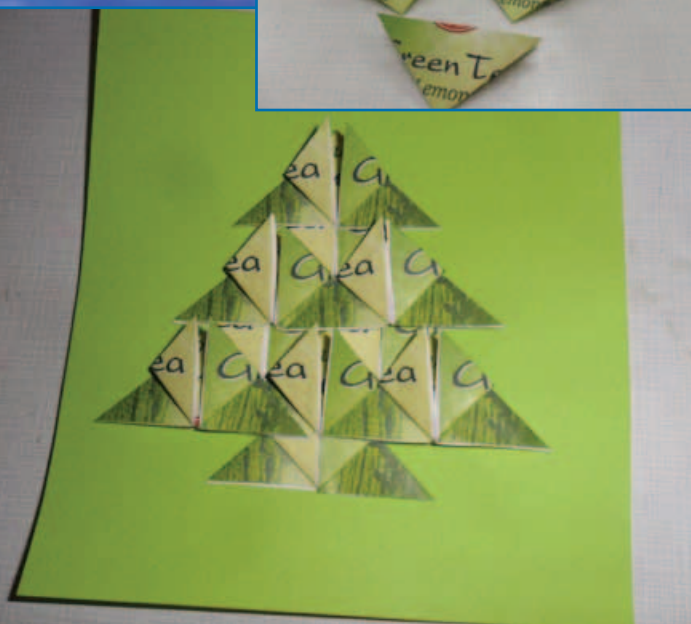
rukodělky

Sobotního odpoledne 19. 11. 2011 se opět otevřely dveře klubovny pro všechny, ve kterých dřímá tvořivý duch. Konaly se další výtvarné činnosti. Tentokrát to byla výroba přáníček ze skládaných čajových sáčků.

Vánoce se blíží, a tak je tedy na čase pomalu se připravovat. My jsme začali s přáníčky a tentokrát nám za materiál posloužily čajové sáčky. Tomuto výtvarnému odpoledni však předcházela dlouhodobý sběr. Všechny babičky, tety i maminky byly pověřeny důležitým úkolem – nevyhazovat sáčky od čajů.

Materiál: čajové sáčky, tvrdé barevné papíry.

Pomůcky: lepidlo, nůžky.

Postup byl docela jednoduchý a všichni ho hravě zvládli. Každý si nejprve vybral sadu 8 stejných sáčků, kterým jsme odstříhali bílé okraje a ponechali si jen vystříhnuté barevné přední strany. Z nich se pak poskládal trojúhelník nebo čtverec, známé to tvary ze skládání origami. Tyto čtverečky a trojúhelníčky se pak stavěly podle přesného návodu do různých vánočních motivů. Nejčastěji se u nás objevoval vánoční stromček a hvězdičky všeho druhu. Barevnou mozaiku si pak každý nalepil na už předem vytvořená přáníčka a dozdobil podle vlastních představ.

Přesný postup skládání a mnoho jiných nápadů různých druhů hvězdiček naleznete na: www.brydova.cz – [stromček z čajových sáčků](#) a [tea bag folding](#).

Klaudie Švajková
PS Kopřivnice

TAK TO BYCHOM MĚLI, KÁTO! ŽÁDNÉ PLASTOVÉ BOBY!

NO, SNAD SANĚ SEŽENOU, ŘÍŠO...

ČEKÁ VÁS TRASA PLNÁ ZÁŠKODNÍKŮ! ZÁSAH DO SANÍ NEBO NÁKLADU VÁS VYŘADÍ! TAK BACHA!

TAK ZÁŠKODNÍCI, ODTUD MŮŽETE STŘÍLET NA KONVOJ! A ŽÁDNÝ LEDOVKY!

ROZKAZ, KÁTO!

Hra MUNICE PRO PEVNOST
8x klasické saně
16x nacpané torny
8 tahounů
8 strážců
6 dvojic záškodníků
tábory na vyznačení trasy

KOUKEJ NÁS BRÁNIT, ZUZKO!

UŽ DĚLÁM STŘELIVO, MÍŠO!

Saně s municí mají trasu cca 200 m dlouhou. Pokud záškodníci koulemi zasáhnou saně nebo batohy, dojde k „výbuchu“ – a vyřazení ze hry!

HELE, UŽ JSOU TADY!

NEPROJDOU!

MAKEJ, MÍŠO! ZAMĚŘUJÍ SE...!

VYDRŽ, ZUZI, UŽ BUDEME KRYTÍ!

SÁKRYŠÍ PROŠLI, KÁJO!

ALE UŽ VÍM, JAK PŘÍŠTĚ MÍRIT, PĚTO!

UF-HUFI TLAČ, ZUZO!

DYK TLAČÍM, MÍŠO...UF...

JEN ABY NAHOŘE...

....ZASE NEČÍHALI..EH-EH..

ZUZKO! TÁMHLE JSOU!

NEKE, MÍŠO, A ŘÍDÍ ODRÁŽÍM...

HELE?! JAK TO ŽE...?!

TAK JSME DOBOJOVALI, MÍŠO!

MUNICI NIC NENÍ, ALE SANĚ...

HEJ! JSTE V POŘÁDKU?!

Z osmi saní do pevnosti dorazily jen dvojce! To hlavní však hra splnila – všichni prožili báječné odpoledne!